

டீரஸ் மார்ட்

ஆண், பெண், சிறுவன், சிறுமியருக்கான சகலவிதமான ஆடை வகைகள், பரிகப்
பொருட்கள், அன்பளிப்பும் பொருட்கள், அறுகு சாதனப் பொருட்கள்,
இரிடேஷன் நகைகள், மின் உபகரணங்கள், கண்கா வகைகள்,
பாடசாலை காகிதாதிகள் மற்றும் விளையாட்டுப் பொருட்கள் உள்ளிட்ட
பல்வகையானவற்றை பெற்றுக்கொள்ள நம்பிக்கை நிறைந்த ஒரே இடம்

DRESS MART

EVERYTHING FASHION

17, MARKET PLACE,
ANURADHAPURA.
TEL- 025 2224313

ய
டி
கி
ன்
15

20/-

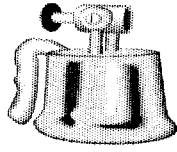
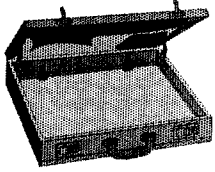

சுயம் மீது

கமைகள் செருகப்படுகின்றன

CLASSIC EMPORIUM

பரிசுப் பொருட்கள், அழகு சாதனப் பொருட்கள், மின் உபகரணங்கள், கடிகார வகைகள் மற்றும் விளையாட்டுப் பொருட்கள் உள்ளிட்ட பல்வகையானவற்றை பெற்றுக்கொள்ள ஒரே இடம்.

78, MAIN STREET,
ANURADHAPURA.
TEL 025 2224721

NYLON CENTER

சகல விதமான
மீன்பிடி உபகரணங்களும் கிடைக்குமிடம்

14, old bus stand, Anuradhapura.
Tel 025 2235444

படிகள்-15

1

நல்லன காணவும்
நல்லவற்றோடு இணையவும்
முயல்பவர்களின் எண்ணிக்கை
சிறியதாக இருப்பிலும்,
முயற்சியின்மையிலும் பார்க்க
மேலானது.

தவிர்க்க முடியாத
காரணங்களினால் படிகள் இதழ்
இருமாதம் தாமதமாகி
வருகிறது. இவ்விதழிலிருந்து
படிகள் புதிய பரிணாமம் எடுக்க
விளைகிறது. அடுத்த இதழை 5ம்
ஆண்டுச் சிறப்பிதழாக வெளியிட
ஆலோசித்து வருகிறோம்.
படைப்பாளிகளின் பங்களிப்பு
இன்றியமையாததாக இருக்கிறது.
எனவே விரைவாக ஆக்கங்களை
அனுப்பிவைக்க ஆவனசெய்க.

கடந்த 4 ஆண்டுகளாக
படிகள் இதழின் ஆசிரியராக
பணியாற்றி, படிகள் இதழை
சர்வதேச தரத்துக்கு எடுத்துச்
செல்ல எம்மோடு ஒத்துழைத்த
ஜனாபா. ஏ.எஸ்.ஷர்மிலா பேகம்
அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு நிறைந்த
சேவைகளை நன்றியோடு
நினைவுகூருகிறோம்.

வெளியீட்டுக்குழு

படிகள்

ஜனவரி - ஏப்ரல்
2007

இருமாத இலக்கிய
இதழ்

- வெளியீடு -
ஆனாதபுரம்

நட்சத்திர நற்பணி மன்றம்.
ASWA

தனிப்பிரதி 20.00
தபால் மூலம்-25.00
வருடச் சந்தா-120.00

காசுக்கட்டளை, காசோலை
அனுப்பவேண்டிய முகவரி

J.M.F.Saman
102, Yasasiripura,
Anuradhapura.
(Anuradhapura-post office.)
078-5346681

தொடர்புகளுக்கு
தலைமையகம்

The Editor
78B, Jayanthi Mawatha
Anuradhapura
Tel: 077-6532087
078-5341511

email: padihal @ yahoo.com

அக்கங்கள் ஆக்கப்போனுக்கே

உங்கள் பார்வைக்கு எங்கள் கருத்து

இந்த தேசத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் இருந்தும் படிகள் இதழ்களைக் கேட்டு இலக்கியச் சுவைஞர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்கின்றனர். கடிதங்களும், கவிதைகளும் அனுப்பி எம்மை நாளுக்கு நாள் வலுவூட்டி வருகின்றனர். இவர்களுக்கு எமது நன்றிகள். ஆனால் நங்கள் கவிதைகளை மட்டும் அனுப்புவதால் அதன் பிரகரம் பற்றி எமக்கு தீர்க்கமாக செயற்பட முடியவில்லை. ஒரு இதழில் நான்கு அல்லது ஐந்து கவிதைகளையே பிரசுரிக்க இயல்வதால் ஏலவே கையிருப்பிலுள்ள வற்றுக்கும் இடம் வழங்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே உங்களது பத்துறைசார்ந்த ஆக்கங்களையே அதிக எதிர்பார்க்கிறோம். இது படிகளின் தனித்துவத்திற்கும், கனத்திக்கும் வழிசமைக்கும் என நம்புகிறோம்.

அநுராதபுர மாவட்டத்தின் பல்வேறு இடங்களிலும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் இருக்கின்றனர். கடந்த காலங்களில் இவர்களில் பலரை நாம் நேரடியாகவும், கடிதம் மூலமும் இலக்கியப் பங்களிப்பை வேண்டி கருத்துப் பரிவர்த்தனை மேற்கொண்டு வந்துள்ளோம். இதில் தரஜிஷ்டம் என்னவெனில் மேலும் சிலருடன் எம்மால் கருத்துப் பரிவர்த்தனை செய்ய முடியவில்லை. இவர்களாலும் எம்மோடு தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. இவ்வாறானவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட நாம் தயாராகி வருகிறோம். எனவே தொடர்புகளை வலுப்படுத்த எத்தனிப்போம்.

அநுராதபுர மாவட்டப் படைப்பாளிகளின் கவிதைகளைத் தொகுத்து நூலாக்கப்படுத்துவது தொடர்பாக கடந்த இதழில் அப்பிரயம் தெரிவித்திருந்தோம். ஒரு இலக்கிய நண்பர் அதன் செலவுகளில் பாதியை தான் பொறுப்பேற்பதாக வாக்களித்துள்ளார். எனவே இதற்கான வேலைகளில் கவனங்களைக் குவிக்க நாம் தயாராகி வருகிறோம். ஆக இம் மாவட்டப் படைப்பாளிகள் தாம் எழுதிப் பிரசுரமான கவிதைகளில் 50 ரூபாய் குறையாமலும் 10 ரூபாய் மேற்படாமலும் தங்களது புகைப்படம் மற்றும் தங்களைப் பற்றிய இலக்கியக் குறிப்புடன் எழுதியனுப்பவும். தங்களது பெயர், முகவரி என்பனவற்றை வேறாக இணைக்கவும். எம்மோடு ஒத்துழைப்பவர்களுக்கே முன்னுரிமை உண்டு.

-ஆசிரியர்-

படிகள்

இதமான

இலக்கிய இதழ்

ஆசிரியர்

எல்.வஸ்ம் அக்ரம்

சஞ்சிகைக் குழு

எம்.சி.நஜிமுதீன்

ஜே.எம்.எப்.சமான்

எம்.ஐ.எம்.பிரனாஸ்

எம்.சஹ்ரின் அஹமட்.

வெளியீட்டுக் குழு

எஸ்.எம்.பாஜீஸ்

எஸ்.ஏ.சதாத்

யூ.எம்.ஹிமாஸ்

எம்.எம்.எம்.ஹபீஸ்

கே.மஜித்

எம்.ஜே.எம்.நிஸாதி

எம்.ஆர்.எம்.பெரோஸ்

படைப்பாளிகளிடமிருந்து
புதிய ஆக்கங்களை,
விமர்சனங்களை
படிகள்
எதிர்பார்க்கிறது!

சோலை சுந்தரப் பெருமானின் 'செந்நெல்' நாவல் பற்றிய இரசனைக் குறிப்புகள்

நாச்சியாதீவு பர்வீன்
கட்டாரிலிருந்து...

சோலை சுந்தரப்பெருமான் கீழ்த்தஞ்சை வேளான் மக்களின் வாழ்க்கையோடு அவர்களின் இரத்தமும் சதைபுமான வாழ்வியலில் நெகிழ்ந்து, மன சிலிர்ப்பை பெற்ற எழுத்தாளர்.

கு. ப. ரா, பிச்சைமுர்தி, எம் வீ வெங்கட்ராம், தி. ஜானகிராமன், மௌனி கா.நா.சு ஆகியோரை போல இவரும் தஞ்சை மாவட்டத்துக் கார்தான். எனினும் மேற்கண்ட மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களிலிருந்து இவர் மாறுபடுகிறார். கதைக்கருவை தேர்ந்தெடுப்பதிலும், தமிழ் நடைபயிலும் இவர் வித்தியாசப்பட்டு நிற்கின்றார் என்ற, தி.ப.சி இன் சுருக்கமான அறிமுகத்தை செந்நெல் நாவல் மெய்ப்படுத்தி நிற்கின்றது.

உறுங்க மறந்த கும்பகர்ணர்கள் ஒரே ஒரு ஊர்ல நஞ்சை மனிதர்கள் என்று செந்நெல் உற்பட நான்கு நாவல்களையும், மண் உருவங்கள், வண்டல் ஆகிய இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும், மனசு என்ற ஒரு குறு நாவலையும், தஞ்சைச் சிறுகதைகள் ஓர் ஆய்வு எனும் ஒரு ஆய்வு நூலையும், சோலை சுந்தரப்பெருமான் வெளியிட்டுள்ளார். அதுபற்றி குறிப்புக்கள் எதுவுமே கிட்டவில்லை.

செந்நெல் இந்தியாவின் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள கீழ் வெண்டமணி கிராமத்து மக்களின் நிஜமான வர்க்கப் போராட்ட நாவலாகும். இந்நாவல் தமிழக அரசினதும் கலை இலக்கிய பெருமன்றத்தினதும் பரிசு பெற்ற நாவலாகும்.

எல்லா எழுத்தாளர்களையும் போலவே செந்நெல் நூலுக்கான கரு உருவான அந்த உருக்கமான சம்பவங்களை எழுதி தனது சுயம் மீது விழுந்து அடிக்களையும், தான் விழுந்து எழுந்த வந்த பாதத்தடங்களையும் மீட்டி வாசகனை வளைத்துப் போடுகிறார் சோலை சுந்தரப்பெருமான்.

தனது காதலை மென்று விழுங்கி வயிற்றுக்குள் புதைத்தும், மீண்டும் எழும் நினைவலைகளில் "சுந்தரப்பெருமான்" திணறித்தான் போயுள்ளார். எழுத்தெறிந்ததினால் அவரது பாரத்தை "செந்நெல்லில்" இறக்கி வைத்து விட்டார். வாசகர்களின் மனதில் இப்போது அந்தப்பாரம் ஏறிக்கொண்டது. "முன்னத்தி ஏர்" என்ற அவரது முன்னுரையை வாசித்ததும் இப்படித்தான் நான் நினைத்தேன்.

"செந்நெல்" வர்க்கப்போராட்டத்திற்கான ஒரு வரலாற்று ஆவணம். பெரும்பாலும் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பட்ட, படும் அவலங்களின் மற்றொரு வடிவம் தான் செந்நெல். தெருக்கொரு ஜாதி என் மனிதப்பிறப்பை கூறு போட்டு கேவலப்படுத்தி வாழ்க்கை நடாத்தும் வர்க்க வெறி பிடித்த அல்லது சாதி வெறி பிடித்த மடையர்களின் அடையாளங்களை "செந்நெல்" இன் சாளரத்தினூடாக தரிசிக்க முடிகிறது.

கதையின்களம் ஒரு அப்பட்டமான கிராமமாகும். ஒரு கிராமத்தின் எதிர் வினைகள் பக்கத்து கிராமத்தின் சகஜ நிலைக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் என்பதை "செந்நெல்" தெளிவாய் சொல்லி நிற்கின்றது! கதையின் கதாப்பாத்திரங்களில் மிகையிலலை. அன்றாடங்களில் நாம் சந்திக்கின்ற மிகவும் நெருங்கிய பழகிய

நிறையப்பேரை "செந்நெல்" நாவல் நமக்கு துல்லியமாய் அடையாளம் காட்டுகிறது! அவ்வாறே கதையின் ஓட்டமும் நடையும் கதைக்களத்தில் நம்மையும் நிற்க வைத்து அழவும், சிரிக்கவும் வைத்து கதையோடு ஒன்றிச்செய்கின்றது.

இந்த நாவலை நண்பர் ஒருவர் தரும் போது சொன்னார், இரண்டு முறை வாசித்தேன், ஆனால் சில சொற்கள் விளங்கவே இல்லை என்று. அது மெய்தான், "சோலை சுந்தரப்பெருமாள்" தனதான வட்டார வழக்கினையும், கிராமங்களில் அவ்வப்போது பயன்படுத்தப்படும் கிராமிய பழமொழிகளையும் நாவல் முழுக்க பரவ விட்டுள்ளது. இந்த யுக்தி ஒரு சிலருக்கே உரிய தனித்துவமான போக்காகும். அதில் "சோலை சுந்தரப்பெருமானும்" குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவர்.

...தேவருக்கு தெக்கால கீழ் வெம்மணி, நஞ்சையும் புஞ்சையுமா முப்பது வேலி, மரவடையோட மலந்துப்போயிருக்கிற ஊரு, பொட்டி போல அடக்கமா இருக்கு, அதிலுள்ள கீழ்த்தெருவினுள்ள பறையனுக்கும் பள்ளனுக்கும் அடிமனை பட்ட உரிமை கிடையாது. மேலவட்டு நாடார் பண்ணை அடிமைகளுக்காக ஒத்த ஒத்த குடிசைகளாகக் கட்டிக்க உரிமை கொடுத்து எத்தினையோ! மாமங்கமா ஆயிட்டு, ஆனால் குடிசைகள் மட்டும் அப்படியே இருந்துக்கிட்டு இருக்கு... (செந்நெல் - பக் - 14)

இப்படி ஒரு அடிமை வாழ்க்கை வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதி மக்கள் வாழும் கிராமத்தின் சுயருபத்தை எமக்கு தரிசிக்க வைக்கின்றார் நாவலாசிரியர் சோலை சுந்தரப்பெருமாள்.

கீழ் வெம்மணி என்ற கிராமத்தில் கீழ்த்தெருவில் வசிக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியில் ஒரு முத்த குடிமகன் தான் "பெரியான்" இவனது மனைவி ஆராயி, முத்த மகன் ரெங்கு, சின்ன மகன் கண்ணுசாமி, ரெங்குவோட மனைவி வல்லி என்று ஒரு கிராமத்துக்கும்பம் கதையின் முழு விச்சிலும் வந்து போகின்றது. தவிரவும்

கீழ்த்தெரு மக்களின் ஜாதியிலும் உயர்ந்தவனாகவும், ஜாதியை வெறுப்பவனாகவும் இந்த அன்றாடங்காட்சிகளின் அவலங்களுக்கு குரல் கொடுக்கும் வலுவான பாத்திரமாய் வடிவேலு மற்றும் பெரியானின் சின்ன மகன் கண்ணுசாமியை காதலிக்கும் கிராமத்தின் இளம்பெண்ணான செல்வி, இவர்களோடு இன்னும் சில கதாப்பாத்திரங்களும் நாவல் முழுக்க அடிமைப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலை தத்ருபமாக படம்பிடித்துக்காட்ட உலவ விட்டுள்ளார், ஆசிரியர் சோலை சுந்தரப்பெருமாள்.

வேலு நாடாரு, வீரப்பன், கோபால கிருஷ்ண நாயுடு, ரெங்க பாஷ்ய நாயுடு போன்ற அராஜக ஜாதி வெறிபிடித்த சும்பலும் இவர்களோடு சில தொடுப்புகளும் நாவலிலே காண முடிந்துள்ளது.

ஸ்போதோ வரவாறு இவ்வாறு ஒரு மூடச்
தன்னு சுயவாழ்ந்திருக்கப் பக்கனை கூறு போட்டு
ஜாதியாகப் பிரிந்து இருந்து போய்விட்டான்.
ஆனால் அவன் விதைத்த சென்ற அந்த ஜாதிய
விதை இன்று பெரு விரட்டமாக வளர்ந்திருந்து

பொதுவாகவே மூன்றாம் மண்டல நாடுகளில் பாதிக்கப்பட்ட அப்பாவி மக்களின் துயர் துடைக்க அயராது பாடு பட்டது தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, வர்க்க பேதமற்ற நியாயமான முறையில் வாழ்க்கை நடாத்தி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சுய உரிமை பற்றிய பிரக்ஞையை உண்டு பண்ணியதிலும், புழுவாகக் கருதப்பட்ட மக்களை மனிதர்களாகக் கருத்தி அவர்களின் துக்கத்தில் தோள் கொடுத்தும் சந்தோஷத்தில் கைகுலுக்கியும், அந்த அன்றாடங் காட்சிகளின் வாழ்வில் விடிவெள்ளி மலர போராடி அவர்களின் உரிமைகளை கொஞ்சமேயாயினும் பெற்றுக் கொடுத்தலில் அக்காலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பங்களிப்பு மறுக்க முடியாதது. இவாவாறு தான் ஜாதி மமதையில் தலைகால் புரியாமல்

தட்டுக்கெட்டு கூத்தாடிய உயர்சாதிப் பண்ணைகளுக்கு எதிராக இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியில் பிறந்த ஒரு சிலர் பேனாமுனையால் போரை புரிந்து "பஞ்சமர்" இலக்கியம் படைத்து மனிதன் எனும் மரபில் மாறி நின்று கொக்கரிக்கும் வெறியர்களின் முகமுடியை கிளத்தெறிந்து, சமூக அந்தஸ்தை பெற்றுக்கொண்டனர். இந்த வரிசையில் சோலை சுந்தரப் பெருமானும் தனது பெயரை ஆழமாகப் பதித்துக் கொண்டுள்ளார்.

கீழ் வெம்மணி அழகிய, அடிப்படை வசதிகள் குறைந்த ஒரு குக்கிராமமாகும். இங்கே வேலு நாடார் பரம்பரை பரம்பரையாக தனது ஆதிக்கத்தை செலுத்தி வரும் ஒரு பண்ணையார். கீழ்சாதி மக்கள் எவ்விதத்திலும் உயர்ந்து விடக்கூடாது என்பதிலும் காலாகாலத்திற்கும் அவர்கள் தமக்கு கட்டுப்பட்டு அடிமை களாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற சாதிய பணக்காரத் திமிரை உடையவர்.

கீழ் வெம்மணிக் கிராமத்தில் கீழ்த்தெருவில் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதிமக்களும் குடியான தெருவில் உயர்ந்த ஜாதி மக்களும் வசித்து வருகிறார்கள். கீழ்த்தெருவில் தான் பெரியானின் வீடு இருக்கின்றது. மிகுந்த ஏழ்மைக்கு மத்தியிலே வாழ்க்கை நடாத்தும் மக்கள் குடிகள் இந்த கீழ்த்தெருவுக்கு சொந்தக்காரர்கள். கீழ்த்தெருவில் ஒரு முனையில் வடிவேலுவின் டிக்கடை இருக்கிறது.

வடிவேலுவுக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தொட்புகள் ஏற்படுகிறது. வடிவேலுவின் மூலமாக பெரியானின் சின்ன மகன் கண்ணுசாமியுக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தொடர்பு ஏற்படுகின்றது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கவர்ச்சியான போக்கும் தம்மையும் மனிதர்களாக அங்கீகரித்து தமது உரிமைகளை பெற்றுத்தருவதில் காட்டும் கரிசனையும் கீழ்த்தெரு மக்களை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பக்கம் சாய வைக்கின்றது. கீழ்த்தெரு மக்கள் தமது உரிமைகள் பற்றிய பிரக்ஞையை மேல மெல்ல உணர்கிறார்கள். இந்த

மக்களுக்கு தமது உழைப்பு உறிஞ்சப்படுவதும், தமது உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதும் விளங்க ஆரம்பிக்கின்றது. இதன் பின்னணியல் வடிவேலும் கண்ணுசாமியும் மிகுந்த பிரயத்னத்துடன் செயல்படுகின்றனர்.

கீழ்த்தெரு மக்களைப் போலவே, குடியான தெருவினுள்ள மேல் ஜாதி ஏழை மக்களும் இந்த கம்யூனிஸ்ட்சியை ஆதரிக்கின்றனர். இவர்களின் ஒற்றுமையும் போராட்ட குணமும் மேல் ஜாதி பண்ணையர்களின் வயிற்றில் புளியைக் கரைக்கின்றது. இந்த ஏழைகள் தமக்கான அன்றாடக் கூலியை உயர்த்தித் தருமாறு பண்ணை மார்களிடம் வேண்டுகின்றனர். பண்ணை மார்களோ தாம் கொடுக்கும் கூலியை கூட்ட முடியாது என்பதில் உறுதியாக நிற்கின்றனர். அதுமட்டுமல்லாமல் உயர் ஜாதி மக்களின் மனதில் ஜாதி வெறியைத் தூண்டி தாழ்ந்த ஜாதி மக்களுடனான தொடர்புகளை துண்டிக்க வைப்பதில் சாதி வெறி பிடித்த உயர்சாதிப் பண்ணைமார்கள் வெற்றி அடைகின்றனர். பிறகென்ன! ஒவ்வொரு நிமிடமும் கீழ்சாதி மக்கள் பண்ணையர்களினாலும் அவர்களது கையாட்களினாலும் துன்புறுத்தப் படுகின்றனர்.

கிராம மக்களுக்கு இன்னல் கொடுக்கும் மேல் சாதி பண்ணையர்களின் எடுபிடையாக "வீரப்பன்" சித்தரிக்கப்படுகிறான். குடி, கூத்து என்று ஒட்டுமொத்த கெட்ட பழக்கங்களையும் குத்தகைக்கு எடுத்து வாழ்க்கை நடாத்தும் இந்த வீரப்பன் சாதி வெறி பிடித்து அலையும் பண்ணைகளின் ஆசைகளை நிறைவேற்றி அதன் மூலம் இலாபம் பார்பவன் கீழ்சாதி மக்களை கிள்ளுக் கீரைகளாக நினைத்து அவர்களை அடக்கியே ஆழவேண்டும் அல்லது அழித்துப்போட்டு விடலாம் என்று உறுதியாக நின்று செயற்படும் ஒரு சாதி வெறி பிடித்தவன்.

அவ்வப்போது கலகங்களை உண்டுபண்ணி அடுத்தவர்களின் கஷ்டங்களைக் கண்டு ஆனந்தப்படும் கொடூர எண்ணம் படைத்த வீரப்பன் ஒரு கலவரத்தின் போது இறந்து போகின்றான்.

இதனை பொறுக்க மாட்டாத மேல் ஜாதி வெறியர்கள் கிழ்சாதி மக்கள் வாழும் தெருவுக்குள் ஆயுதங்களுடன் நுழைந்து பெரியவர், சிறியவர், பெண்கள், குழந்தைகள் என்று முழு ஊரையுமே எரித்து அந்தக் கருகிப்போன பிணங்களின் மேலால் தமது ஆத்திரம் தீர்ந்த வெறியில் கடந்து போகின்றனர்.

ஆஹா! ஒழிஞ் சானுங்க! இத்தோட ஒழிஞ்சானுங்க! சேப்புக்கொடி இத்தோட ஒழிஞ்சிரும், ... பள்ளு பறை கொட்டமும இத்தோட அடங்கிடும்.....என்று ஆரவாரமா கூக்குரல் போட்டவனுங்க, நெல் உற்பத்தியாளர் சங்கம் வாழ்க! வாழ்க! என்று போடுற சத்தம் வெண்மணியை மட்டுமில்லை உலகத்தையே ஒரு உலுக்கு உலுக்கிட்டு என்று அந்த அழிந்து போன கிராமத்தை அடையாளம் காட்டுகிறார் (ஆசிரியர்) சோலை சுந்தரப்பெருமாள். முடிவில் வாசகனின் நெஞ்சத்தை முள்ளாய்த் தைக்கின்றது இந்த "செந்நெல்" நாவல், நிஜமாகவே கிழவெண்மணி மக்கள் அழைவித்த அந்த கொடு அலத்தின் பின்னால் மனிதமும் அழிந்து சாம்பலாய்ப்போய் விட்டது என்பது தெளிவாகின்றது. ஆனால் "ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா" என்று பாடிய பாரதியைப்போற்றுவார்கள் தமக்குள்....

ஜாதி என்ற பேயை வளர்த்து அதற்கு உணவுட்டி வருவது விந்தையே! பிறப்பும் இறப்பும் மனிதனின் நாட்டம் என நம்பும் மனிதன் ஒத்தக்காசுக்கு பெறுமதி இல்லாத ஜாதிப்பெறுமை பேசுவதில் என்ன லாபம் கண்டான். எப்போதோ வரலாறு இல்லாத ஒரு மூடன் தனது சுயலாபத்திற்காய் மக்களை கூறு போட்டு ஜாதியாகப் பிரித்து இறந்து போய்விட்டான். ஆனால் அவன் விதைத்துச்சென்ற அந்த ஜாதிய விதை இன்று பெரு விருட்சமாக வளர்ந்து விழுதுகள் விட்டு செழித்து நிற்கிறது. இந்த மரத்தின் நிழலில் பச்சோந்தி களும், குள்ள நரிகளும், ஓநாய்க் கூட்டமும் உட்கார்ந்து மனிதனை மட்டம் தட்டும் மரபிலே வாழ்க்கை

நடத்துகின்றன. "செந்நெல்" இன் மூலம் இதனை வெளிக்கொணர் சோலை சுந்தரப்பெருமாள் அரும்பாடு பட்டுள்ளார். அரசியல்வாதி, பொலிஸ், கலெக்டர் என்று பொது மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டியவர்களை பணக்கார ஜாம்பாவான்கள் காசு கொடுத்து அடிமைப்படுத்தும் வரலாறு காலகாலமாக நிகழ்ந்து வருவதையே செந்நெல்லும் சொல்லி நிற்கின்றது. இது முற்றும் அல்ல... என்ற வாசகங்களோடு "செந்நெல்" நாவலை நிறைவுக்கு கொண்டு வந்துள்ளார் சோலை சுந்தரப்பெருமாள்.

சாதியத்திற்கு எதிராக முனைப்புடன் எழுதப்பட்டுள்ள "செந்நெல்" நாவல் நிச்சயமாக காலத்தால் அழியாத கண்ணீர் காவியமாகும். எத்துணை அறிவியல் வளர்ச்சியும் முற்போக்கு சிந்தனையும் வளர்ந்து விட்ட போதும் இன்னும் இன்றும் சாதிய கூட்டுக்குள் தம்மை வலிந்தே அடைத்துக்கொண்டு வாழும் வீணர்களை எதுவுமே செய்து விட முடியாதுதான். காலமாற்றம், புதிய சிந்தனை வளர்ச்சி, மனித நேயம் இவைகள் காலப்போக்கில் சாதிய விலங்கை ஒடித்து, மனிதன் என்பவன் ஒரே ஜாதிதான் என்ற மெய்யியலை உணர்த்தலாம். வெறும் சடத்துவ வாதத்தில் நின்று தர்க்கித்து தம்மை மேன்நிலைப்படுத்த முனையும் ஜாதிப்பித்தர்கள் காலவோட்டத்திலாவது காணாமல் போவார்களாக! இதற்காக சோலை சுந்தரப்பெருமாளின் பேனாவின் விரியத்தை ஏனைய படைப்பாளிகளும் பின்பற்றலாமே! சாதியத்திற்கு எதிராக!

"செந்நெல்" நாவல் பற்றிய இந்த ரசனைக் குறிப்புகள் மேலோட்டமானவைதான். "செந்நெல்" பற்றி ஆழமானதும் விரிவானதுமான விமர்சனமும் கருத்துப் பரிமாறல்களும் ஆரோக்கியமான உள்ளீடுகளை "செந்நெல்" நாவலிலிருந்து பெற்றுத்தரலாம் என்பது எனது எளிமையான கருத்தாகும்.

விண்மம் வீரமடைந்த இன்றுகளில்!! வசீகர வீம்பங்கள் வீழ்க்காத நாளில்! ஒலமின்றி ஒழுதும் ஒரு இதழ் மொழி....

ஹீட்லர் இறக்கவில்லை எம் எல்லோர்ட்டும் உயர் வாழ்கின்றான் அது ஆண் பெண் வேறுபாடின்றி....

இளையோரே நீங்கள் எத்தக்கால ஹீட்லர்கள் விஷுவல் உங்களுக்கும் ஹீட்லர்சத்தைப் போதப்பர் அத்காரம் புரிய அதுவே நல்ல நுட்பங்கள்....

பீரீவினைக்கு உயிரைத் தயாகம் செய்யுங்கள் உயர் மெனீகளை சன்னங்களால் பதனீடுங்கள்...

எம் தேசம் எரீங்க எர் எண்ண இன்மெதற்கு மனீத இரத்தமே மசகு அந்தகு...

கண்டதற் கெல்லாம் வெட்டுங்கள் குத்துங்கள் கொல்லுங்கள் மகாணத்திலேனும் மாண்டம் ஒன்று சேரட்டும்.....

வி
ர
க
தி
பி
ரு
ந்
து.

அருராதுபுரம் சமான்

ஒரு டயாரியின் வாக்க மூலம்

ஆறறிவு கொண்ட மனிதமுள்ள ஜீவனே உன் நிமிச நினைவுகளையும் உன் சின்னஞ் சிறிய சுவைகளையும் கூட என்மீய் சுமத்துகிறாய்! காதுப் பிரிவுகளையும் காதுப் சோகங்களையும் நயமஞ்சக நட்புக்களையும் இன்னும் என்னைன்வெய்வாரமோ எழுதித் தொலைக்கிறாய் என்னை! உன் நகப் பிராண்டங்கள் போய் உன் பேனா பிராண்டுகிறது. என் கெதமான உடம்பை! உன் கெதமற்ற ஞாபகங்கள் அசங்கப்படுத்துகிறது என்னை! என் செய்வது? என் விதி அப்படியாயிற்று! மனீதா நீ இறக்கும் சுவைகளை நான் தாங்கி உன் சுவைதாங்கியாகிறேன்! சந்திராஷங்கலையும் சேந்தாவது எழுது! நீ குக்கங்களையே என் மீது தொலைத்தக் கொண்டிருக்கிறாய்! நான் வாழ்நாள் முழுதும் அழுது கொண்டிருக்கிறேன்! மனிதனே! இது புகிறதா உனக்கு?

செல்வி முபாரக் பேகம், சாய்ந்தமருது

எனது பிரயாணம் நெடுகிலும் ஒரே மன உழைச்சலாக காணப்பட்டது வழி நெடுகிலும் தென்பட்ட காட்சிகளில் கூட ஒரு லைப்பு தென்படவில்லை ஏக்கப்பெருமூச்சுக்கள் எத்தனை தடவை வெளிவந்ததோ! தெரியவில்லை.. வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதற்காக செல்லும் பயணம், கிட்டத்தட்ட “ஜிஹாதை” ஒத்த பயணமும் கூட. எந்த உரு மாற்றத்தையும் மனது திடீரென ஏற்றக்கொள்வது ஜீரணிக்க முடியாத ஒன்று. படிப்படியாகத்தான் மனமும் பரிணாமத்துவத்தை அடைகின்றதோ என்னவோ! காலவோட்டத்தில் மனித மனங்களில் எழுகின்ற லாரினா மாற்றங்கள்தான் சமூகத்தையும் மாற்றிச் செல்கின்றனது என்பது என்னளவில் நான் கண்ட உண்மை. வாழ்க்கை என்னும் திடமான கட்டத்தில் இலட்சியங்கள் அமைத்தும், கனவுக்கு எட்டியது கைக்கு கிட்டவில்லை என்பது இன்று எல்லோரது புலம்பலும் கூட! எவர் மனதில் எந்த மாற்றம், எந்த செயல்கள் கண்ணீரைச் சிந்தவைக்கிறதோ என்னவோ இவ்வாறு மனது கணக்கிட்டுக் கொண்டிருக்கும் கண்களில் பட்டது “தர்ஹா நகர்” எனும் வாசகம்.

குடான சுவாசம் வெளியேறிச் சென்றபோது ஒரு போது தடுமாறியும் போனேன். இப்போது எனது கற்பனையில் நின்று கொண்டிருப்பது கல்லூரி வளாகம் எப்படி இருக்குமோ என்பதுதான். பாதையெங்கும் குன்றும், குழியுமாக கவனிப்பாரற்றுக்கிடக்க மழை பெய்து சிறு சிறு குளங்கள் கட்டியிருந்தது. என்னோடு வந்த சகபாடிகளுள் இருவர் நீர் தேங்கியுள்ளதை பார்த்து “இது தாதுசேனன் கட்டுவித்த குளம், இது மகாசேனன் கட்டுவித்த குளம்” என்று ஒருவருக்கொருவர் பரிசாசம் செய்யத் தொடங்கினர். அவர்களின் பரிசாசத்தில் ஓரளவு உண்மையும் இருந்தது. அப்பாதையின் நிலை கல்லூரி வளாகத்தைப் பற்றிய அமைப்பில் சிறு சஞ்சலத்தை எனக்குள் ஏற்படுத்தியது. எது எவ்வாறோ கல்லூரியும் வந்து விட்டது. வலது காலை எடுத்து வைத்து நுழைவாயிலுள் நுழைந்தவாறு சற்று நிமிர்ந்து பார்த்தேன். வளாகத்தினுள் முன்னுள்ள மாமரம் தனது கிளைகளைப் பரப்பி வீர விருட்சம் போல தலை நிமிர்ந்து வந்தாரை வரவேற்றுக் கொண்டிருந்தது. அம்மரத்தை பார்த்தவுடன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் ஆறாய்ப் பெருக்கிட்டது. “துன்பம் வரும்போதெல்லாம் நான் கதறிக் கதறிக் அழுவது என் வீட்டு முற்றத்தில் நிற்கும் மாமரத்தின் முன்புதான்” எனும் எனது வாசக வரிகள் ஞாபத்திற்கு வந்தன. இங்கு நான் அழுதுகொள்ள எனது புலம்பல்களை வெளிப்படுத்த, எனது ஆக்ரோசங்களையும், அறிவையும் பகிர்ந்து கொள்ள எனக்கொரு துணை இம்மாமரம் தான். என்று நினைத்த போது ஒரு போது

ஒரு மனதின் புலம்பல்

கே.பி.ஷர்மிலா ஷானுஸ்
தர்கா நகர்

சிரிப்பும், ஒரு போது வெட்கமுமாக இருந்தது. இவ்வாறு வளாகம் முழுவதும் பூச்செடிகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது மனதுக்கு இதமாகவும் ஒரு ஆறுதலாகவும் இருந்தது. இங்குள்ள புதுமுகங்களின் அறிமுகங்கள், புதிய விரிவுரையாளர்கள் என பட்டியல் நீண்டது. எல்லோர் மனதிலும் எத்தனையோ எதிர் பார்ப்புக்கள், எத்தனையோ எண்ணங்கள் அவை எல்லாம் இங்குள்ள நட்புக்களாலும், விரிவுரையாளர்களாலும் ஈடேற்றம் கண்டன.

இவ்வாறு வாழ்க்கைப் பயணம் சீராகச் செல்லும் வேளை மனதுன்பங்கள், நெஞ்சையடைக்கும் போது ஒடிப்போய் அம்மாமரத்தின் கீழுள்ள பெஞ்சில் அமர்ந்து கொண்டு மாமரத்தையே சிறிது வெறித்துக் கொண்டிருப்பேன். “என்ன நீ மட்டும் உம்முன்னு இருக்க” என்று மரத்தை பார்த்து ஆக்ரோசமாய் அலறியதும் உண்டு. விரிவுரை முடிந்ததும் மரத்தின் கீழ் அமர்ந்தவாறுதான் எனது கற்பனைகளும், இலட்சியங்களும், உணர்வுகளும் புதுப்பித்துக் கொள்ளப்படும்.

சில நேரங்களில் மரத்தோடு பேசியதைக் கண்ட சகபாடிகள் “ஏய் என்னடி செய்யுற” என அலட்டியதும் உண்டு. அவர்கள் நான் ஒரு இயற்கை விரும்பியும், தனிமை விரும்பியும் என்பதனை அறியாமலில்லை. ஒரு மாலைப் பொழுது மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து கொண்டு எனது வாழ்க்கை பற்றிய சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருக்கும்போது “சிரிப்போலிகள்” என்னைத் திருக்கிட வைத்தது. நிமிர்ந்து பார்த்தபோது சகபாடிகள் ஆளுக் கொடுவராக மாமரத்தினுள்ள காய்களுக்கு கல்லடிக் கத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தனர். ஒருத்தி அடித்த அடியில் “தொப்பென்று” விழுந்தன மாங்காய்கள். ஆளுக்கொடுவராக பொருக்கியவாறு எனக்கொன்றை நீட்டினாள் ஒருத்தி “வேணாம்” எனக் கூறும் முன்பே கண்களிலிருந்து கண்ணீர்

தாரை தாரையாக ஊற்றெடுத்தது “என்ன வீட்டுக் கவலையா” உம் என்று தலையாட்டியவாறு பார்வையை வேறுபக்கம் செலுத்தினேன். அவர்கள் சென்றவுடன் மாமரத்தை பார்த்து “உனக்கு வலிக்கலியா” என உள்மனம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. பார்வை எட்டும் தூரம் வரை எனது விழிகளைச் சுழலவிட்டேன் பூவும், பிஞ்சும், காயுமாக. தனது தலைமுறையினரை தன்னகத்தே கொண்டிருந்தாள் அவள். ஐந்து பேர் சேர்ந்துதான் கட்டிப்பிடிக்க முடியும். அந்தளவு பலமும், பழமையும் வாய்ந்தது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு படிமானங்கள் இருக்கும் அதைப் போலவே இயற்கையை ரசிப்பதில் எனக்கென்னவோ அளவுகடந்த இன்பம். கச்சிதமாக நடப்பட்ட பூச்செடிகள், ஜம்பூரங்கள், அம்பர்லங்காய் மரங்கள், மாமரங்கள். என இவை தனியழகையையே கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. கல்லூரிக்கு விடுமுறை தினங்களின் போது, பிரிய மனமில்லாது பிரிவதும், விடுமுறையை கழித்து வரும்போது மனதெல்லாம் பரவசத்தோடு மரத்தை பார்த்து கண்சிமிட்டுவதும், அப்பாடா என்ற பெருமூச்சை வெளியேற்றிய வண்ணம் சிறிது நேரம் மரத்தின் கீழ் அமர்ந்திருந்து கண்களை முடியபடி தியானிப்பதும், வாழ்க்கையில் கடந்து வந்த நிகழ்வுகளை அசைபோடுவதும், எல்லாமே அம்மரத்தின் கீழ்தான். ஒருவரும் பூர்த்தியடைந்து மீண்டும் விடுமுறை வந்தபோது கலங்கித்தான் போனேன் என்னுமில்லாதவாறு ஒரு உணர்வுக் கொந்தளிப்பு என்னுள் ஆக்ரோசிப்பதை உணர்ந்தேன். விடை காணமுடியாத ஒரு ஏக்கம், தவிப்பு என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டது. மரத்தின் கீழிருந்து என்னை நான் ஆச வாசப்படுத்திக் கொள்ள முற்பட்ட போதும், மனம் பழைய நிலையை அடைவதை உணர்ந்தேன். ஏதோ ஒன்று என்னைவிட்டு வெகு தூரம் செல்லப் போவதைப் போன்ற தவிப்பு, புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை

கனவுகளும், இலட்சியங்களும் தவிடுபொடியாகின. விசும்பலுடன் கூடிய கண்ணீர் கன்னத்தை நனைத்தது. பயணப்பொதிகளைப் போட்டுவிட்டு டைனிங் ஹோலுக்கு (Dining hall) ஒடினேன். கண்ணில் பட்டவர்களிடம் “மாமரத்தை ஏன் வெட்டினார்கள்” எனக் கேட்ட போது “தெரியாது” என்றே விடைகிடைத்தது. மாமரத்தின் அருகில் சென்று அதனை ஆரத்தமுவியவாறு சிறு குழந்தை அழுவதைப் போன்று மனப் பாரம் இறங்கும் வரையும் அழுது தீர்த்தேன். எனது உணர்வுகளுக்கும், சிந்தனைக்கும். வடிகால் அமைத்துக் கொடுத்த அந்த இடம் வெட்டவெளியாக காட்சி அளிக்கிறது. “என் உணர்வுகள் முர்ச்சையாகி, இலட்சியங்கள் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது அவ்விடத்தில். ஒருமுறை காதைவைத்துக் கேளுங்கள் அது நான் கணங்கணமாப் பேசிய கதைகளையும், சொறிந்த கண்ணீரையும் உங்களிடம் சொல்லும். மரத்தை இழந்த உணர்வுகளோடு, என் மனசாட்சியும், மனிதமும் அவ்விடத்திலேயே மரணித்துவிட்டது. இப்பொழுது நான் ஒரு நடைப்பிணமாக.....

படிகள் கண்ட
களைகள் கூட
கலை கொண்டு
தளிரிவிடுகிறது.

அரிய வாய்ப்புக்கள்
அங்கலாய்க்கும் பலர்
அவசர வாழ்க்கையில்
முன் நிற்க யாருமில்லை
படிகளாக
படிகளையே தரவேண்டும்

வாய் கொண்ட சுவாசம்
வடிகட்டுவதில்லை
நாசிமட்டுமே தனிமை பெறும்
“வெற்றி” என்றால் மட்டும்
அடைவதில்லை
முயற்சியே போற்றி.....

மலையேறும் வேளை
தடைகள் வருவது உண்மை
விடைகள் காணும் வேளை
உடைமைகள் இழப்பதும்
உண்மை

படிகளுக்கு

ஏ.ஏ பஸான்
பேராசன வளாகம்.

உற்றவர் உனக்குண்டு
என்றெண்ணு
மற்றவர் வார்த்தையெழுந்தள்ளு
இளமை வந்தால் இரவும் பகல்
முதுமை வந்தால் பகலும் இரவு.

வெற்றிவாகை துடு
சாக்கடை நெடிஅதனோடு
ஊரார் இகழ் அப்படியே
தன்முயற்சியே தனிமைபெறும்.

காக்க இறைவனுண்டு
அருகில் ஏணியுமுண்டு
ஏர படிகளில்லை
கூற நாதினும் இல்லை

படிகள் கண்ட
களைகள் கூட
கலைகொண்டு
தளிரிவிடுகிறது.

பேராசிரியர் ரோலன்ட் அபேயால் அவர்களுடனான செவ்வி

சந்திப்பு - எம்.சி.ரஸ்மின் + கலேவளை மொஹமட் சாகீர்

நவீன இலக்கியங்கள் தொடர்பான வாதப்பிரதிவாதங்கள் முதன்மை பெற்றவரும் இச்சூழ்நிலையில் சிறுவர் இலக்கியத்தின் பயணத்தை நோக்கினால், அதன் உச்ச வேகம் குறைந்த கொண்டு வசுவதாகக் கொள்ளலாம் போலத்தோன்றுகிறது. சிங்கள மொழியில் இவ்விதத்தில் சர்வதேச தரத்தை எட்டியமைக்கான பல சான்றுகளை முன்வைக்கலாம். கடந்த டிசம்பர் 14, 15ம் திகதிகளில் ஆனமடுவ தேவதான் சிறுவர்கட்கும் இளைஞர் அபிவிருத்தி நிலையம் இது தொடர்பான இது நான் கருத்தரங்கொன்றினை நடத்தியது. சிங்கள மொழி சிறுவர் இலக்கியத்தையறியின் முன்னோடிகளான பேராசிரியர் ஜே.பி.தனாயக, பேராசிரியர் ரோலன்ட் அபேயால், கலாநிதி சிபில் வெத்தசிங்க, சிட்னி மாகஸ் டயஸ் போன்றோரின் வெவ்வேறு சிறப்புரைகளைக் கொண்டமைந்த இக்கருத்தரங்கு பலியன்தலை, கபோதி கல்வி நிலையத்தில் நடைபெற்றது.

சிறுவர் இலக்கியத்தைப்பற்றித் கொண்டனம் அதன் விடயமையம் நவீன சிறுவர் இலக்கிய கந்தாக்களின் சமூகக்கடப்பாடு, சிறுவர் படைப்பாக்கத்தின் போது சிறுவர்களின் மனோபாவத்தை விளங்கிக்கொண்டல், சிறுவர் இலக்கியத்தில் மொழிப்பிரயோகம், சிறுவர் இலக்கியப்படைப்புகளைக் கருத்துப்பிரதியை ஆக்குதல் என்பனவே இரண்டு நான் கருத்தரங்கினம் கலந்துரையாடப்பட்ட விடயங்கள். கலந்துரையாடல்களில் வழங்கப்பட்ட பதில்களை அடிப்படையே இந்தப்பேட்டி தயாரிக்கப்படுகிறது. கொழும்புப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் ரோலன்ட் அபேயாலவைச் சந்தித்தோம்.

கேள்வி: சிறுவர் இலக்கியம் என்று நாம் எதனைச் சொல்கின்றோம். சிறுவர் இலக்கியங்களைப் படைக்கும் போது என்னென்ன விடயங்களைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்?

விடை: சிறுவர்களுக்காக சிறுவர்களைப்பற்றித் கொண்ட முதியவர்களால் எழுதப்படும் படைப்புகளையே நாம் பெரும்பாலும் சிறுவர் இலக்கியம் என்கிறோம். இதனை வரை விலக்கணப் படுத்துவது அவசியமன்று. உண்மையில் சிறுவர் இலக்கியத்தைப் படைக்கும் போது, அனந்தமான விடயங்களைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். 13 வயதுக்குற்பட்டவர்களுக்காகவே சிறுவர் இலக்கியம் படைக்கப்படுகின்றது. எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை, பக்கங்களின் எண்ணிக்கை, எழுத்துக்களின் அளவு, பயன்படுத்த வேண்டிய நிறங்கள், ஒவியங்கள் பயன்படுத்த வேண்டிய முறை, அட்டைப்படம் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உள்ளடக்கங்களின் தன்மைகள் எனப்பலவற்றினைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். 07 வயது தொடக்கம் 11வயது வரை உள்ள

சிறார்களுக்காக 24(font) அளவு எழுத்தினை பயன்படுத்த வேண்டும். 06 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு 48அளவில் (font size) பயன்படுத்த வேண்டும். 48வர்க்க, பரீட்சையமில்லாத எழுத்துக்களை பயன்படுத்தக்கூடாது. ஓவியங்களில் ஒத்திசைவும்,கதையை மேலும் விவரிக்கும் பாங்கும் இருப்பது அவசியம். பக்கத்திற்குப் பக்கம் நிறங்களை கொட்ட வேண்டியதில்லை. இங்கு ஏழு வயதுக்கு குறைந்தவர்களுக்காக எழுதுகின்ற போது, அவர்கள் கேட்டுத்தெரியும் விதத்தில் எழுதப்பட வேண்டும். சிறுவர் இலக்கியங்களில் நமது ஆளுமையைத் திணிக்கமுற்படும் போது அவதானமாக இருக்க வேண்டும். அழகான விடயங்களையே சிறுவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

கேள்வி: சிறுவர் இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம் எவ்வாறு இருத்தல் வேண்டும் என்று முடிக்கமுன்னர்..

விடை: Child Psychology (சிறுவர் உளவியல்) என்பது மிக்க ஆழமானது. சிறுவர்களின் மனதைப் புரிந்து கொள்ளுதல் ஒரு கலை.சிறுவர்கள் எப்போதும் சந்தோசமானதையே நேசிப்பார்கள். பயங்கரமான கவலையை, பீதியை உள்ளடக்கும் கதைகளை அவர்கள் விரும்புவதில்லை. எப்போதும் சந்தோசத்தை தூண்டு வதினுடாகவே சிறுவர்களை சிந்திக்க வைக்க வேண்டும். கற்புலனாகாத (Invisible) விடயங்கள் தொடர்பாகப் பேசுவதிலும் கண்ணால் காணக்கூடிய யதார்த்த வாழ்க்கை (Real Life) பற்றியும் உள்ளவற்றையும் பற்றிப்பேசுவதே நல்லது. சம்பவங்களை விபரிக்கும் போது காரண காரியத் தொடர்பு காட்டுவது நல்லது. (Self Oriented) சிறுவர்கள் எப்போதும் தன்னை மையப்படுத்தியே எதனையும் சிந்திப்பர். அவர்களைச் சமூகமையப்படுத்தி, எழுத வேண்டியதுமில்லை. everything is for me என எண்ணம் சிறுவர்கள் எல்லோருக்கும் உள்ளது. தண்டனை, தற்கொலை போன்ற விடயங்கள் பற்றிப்பேசும் போது அவதானமாக இருக்க வேண்டும். புலக்காட்சி (Percipation) பற்றிய விடயம் முக்கியமானது.சூழலில் உள்ளதை உள்ளபடியே காட்டப்பட வேண்டும்.அத்தமானவைகளை குறைவாகப்பேசினாலும் பிழையில்லை.

கேள்வி: சிறுவர் இலக்கியங்களின் பக்கங்களின் எண்ணிக்கை பற்றி நியதிகள் உண்டா?

விடை: நியதிகள் என்று எழுதப்படவில்லை 06 வயதுக்குக் குறைவானவர்களுக்கான நூல்கள் 08 பக்கங்களை தாண்டாதிருப்பதும் 08 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு 16 பக்கங்களுக்கு கூடாதிருப்பதும் உசிதம்.

கேள்வி: பாத்திரங்கள்.....?

விடை: சிறுகதை போன்று சிக்கலானதாகவோ, கிளைத்திருப் பதாகவோ இருக்கக்கூடாது. ஒரிரண்டுக்கு அதிகமான பாத்திரங்கள் இல்லாதிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. பாத்திரங்கள் ஏன் (why) எப்போது (when) எங்கே (where) எப்படி (how) என எப்போதும் துருவிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இது சிறுவர்களின் தேடும் ஆற்றலையும் புத்தியை துரிதப்படுத்தலையும் ஏற்படுத்தும்.

கேள்வி: மொழியினை பயன்படுத்தும்போது(முடிக்கும் முன்)

விடை: இரண்டு விதமான மொழி வழக்குப்பற்றிப் பேசலாம். பேச்சு வழக்கு (Dialogue)

form)எழுத்து வழக்கு (writter form)சிறுவர்களுக்கான இலக்கியங்கள் எழுத்து வழக்கில் இருப்பதே நல்லது. (சில எதிர்ப்புக்கள் கேட்டோர் கூடத்திலிருந்து வந்தன. பேராசிரியர் ஜி.பி.திசானயகவும் இதனை நிராகரித்தார்.) எழுத்துலகில் அமைய வேண்டும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். மொழி பூரணமாகத் தகவலை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் இருப்பது அவசியம். உதாரணமாக நீங்கள் எங்கே போகின்றீர்கள்? எனக் கேட்டால், கடைக்கு நான், நான் கடைக்கு, அங்கே, இங்கே, அம்மா தெரியாது என்றெல்லாம் சுருக்கமாக விடையளிக்கலாம். ஆனால், அது சிறுவர்கள் பொருள்கொள்வதில் தடங்களை ஏற்படுத்தும்.நான் போகிறேன் என முற்றுவைப்பதே நல்லது.

கேள்வி: ஒருகவலைகொடுக்கும்போதும் சுதந்திரமில்லையா?

விடை: இல்லை, குழந்தையின் வளர்ச்சி படிப்படியாகவே ஏற்படுகிறது. முதல் நிலையில் கண்ணுக்கு செய்தி வழங்கப்பட வேண்டும். இரண்டரை வயதில்தான் பயவுணர்வு வரும். இந்த உணர்வு வேறுபாடு மிகச் சிக்கலானது. ஒரு வயதில் கொடுக்க வேண்டிய ஒன்றை இரண்டு வயதிலோ, இரண்டு வயதில் கொடுக்கப்பட வேண்டியதை ஒரு வயதிலோ கொடுக்க முடியாது.

முற்றும்.....

கடந்த காலங்களில் படிகள் சாதாரண இலக்கிய இதழாக மட்டுமன்றி, ஓர் இலக்கிய இயக்கமாகவும் செயற்பட்டுள்ளது. அநுராதபுர மாவட்ட மண்ணில் இலக்கிய நகர்வுகளில் கணிசமான பங்களிப்புகளை செய்து வருகிறது. நூல் வெளியீடுகள், கவிதாநிகழ்ச்சிகள், கருத்தாடல்கள் என இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் வெகு துலாம்பரமாக செயற்பட்டுள்ளது. இதனால் இம்மாவட்ட இலக்கிய முயற்சிகள் பல்வேறு மட்டங்களில் பேசப்பட ஏதுவானது.

அட்டைப்படம் - பெண்களின் சமூக வாழ்க்கை
ஒவியம் - ஹமீதா,குறிஞ்சிப்பிட்டி,கற்பிட்டி

அநுராதபுர மாவட்ட மண்ணில்
இருந்து
வெளிவருகின்ற இதர இதழ்கள்
அல்-மதீனா
அஸ்-ராஹ்
தாஹல்
தாஹ்

தமிழகத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற
புதிய காற்று சஞ்சிகையில் (மார்ச்
2007) அல்மதீனா, அநுராதபுர, படிகள்
ஆகிய இதழ்கள் பற்றி சிறு
குறிப்பொன்று பிரசுரமாகி இருக்கது.
நன்றி
பேனா மனோகரன்.

உணர்வாழ் உள்ளம்

என் பாதங்கள் பட்டு
உன் வீட்டுப் பாதை கூட
பள்ளமான போதும்.....

என்னை
உணராமல் இருக்கின்றதே.....!
அந்த கல்லை விட
கடினமானதா
உள்ளம்.

எஸ்.எம்.எம்.சுப்ரி
தோப்பூர்

“சார்ரியலிசம்” (Surrealism)

மிகை யதார்த்தம்

சிறு அறிவுகள்

எல்.வஸ்ரீ அக்ரம்.

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கூற்றில் எழுந்த சிந்தனைப் புரட்சியானது, ஐரோப்பாவில் மட்டுமன்றி தேசமெங்கும் வியாபித்தது. இதன்பின்னர் மக்களிடத்திலும், புத்திஜீவிகளிடத்திலும் கலவித்துறை சார்ந்த மாறுதல்களும், நாகரீக மாற்றங்களும் முகிழ்ந்தன. இதனால் நாகரீகம், நவீனத்துவம் போன்ற சொல்லாடல்கள் விசாலமான பரப்பில் நின்று பேசப்பட்டன. இதன் விளைவாக ஐரோப்பாவில் கல்வியல் மாற்றங்களும் வாழ்வியல் மாற்றங்களும் தோன்றி வளர்ந்தன.

நவீனத்துவம் (modernism) என்ற பதம் சதாரணமாக பழமையிலிருந்து அல்லது மரபிலிருந்து விடுபட்டதான ஒரு நிலையினை குறிப்பதாகும். 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்கூற்றில் ஐரோப்பாவில் எழுந்த சிந்தனைப் புரட்சியானது கலை இலக்கியத்திலும் நவீன கோட்பாடுகளை தோற்று வித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றில் உதாரணமாக சார்ரியலிசம் நவீனத்துவம் பின் நவீனத்துவம் அமைப்பியல் பின் அமைப்பியல், உருவவியல் இருத்தலியல் என்பனவற்றை சுட்டலாம். இவை சிந்தனை வெளிப்பாடுகள் மட்டுமன்றி மேற்கத்திய வாழ்வின் பிரதிபலிப்புகளாகவும் இருந்தன.

எனவே இலக்கியப்படைப்புகள் படைப்பாளி வாழ்கின்ற சூழலின் யதார்த்தங்களை பேசுகின்றதாகவும் புறநிலை சார்ந்தன வற்றையும் இணைத்துப் பேசுகின்றதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது நவீனத்துவத்தின் பின்புலமாக இருந்தது. இவ்வாறு உருவான வற்றில் அநுபவத்திற்கும் அது சார்ந்த அக்தி

அங்கத்துவம் கொடுத்த கோட்பாடு “சார்ரியலிசம்” (Surrealism) மிகை யதார்த்தம் என்பதாகும். இதுவே தமிழிலக் கியச் சூழலிலும் நவீனத்துவத்தை அறிமுகப்படுத்திய கோட்பாடாகவும் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் இது நம் கவனத்திற்குரியதாகவும் இருக்கிறது.

சார்ரியலிசம் என்ற சொல்லை மிகை நடைப்பியல் என்றும் மீ நடைப்பியல் உண்மையின் உச்சம் என்றும் பொருள் கோடல் செய்யலாம். எனினும் மிகை யதார்த்தம் என்ற சொல்லே இதனை குறிக்க சாலப்பொருந்தும் சொல்லாகும். சார்ரியலிசத்தின் மிக முக்கியமான விடயமாக கொள்ளப்படுவது படைப்பாளி பேச விளைகின்ற விடயத்திற்கும் படைப்பாளியின் மனக்கோலத்திற்குமான இடையிலான இடைத்தொடர்பும், அது வெளிப்படுகின்ற அக்தி சுதந்திரமுமாகும். படைப்பாளி தனது படைப்பின் மூலம் பதிவு செய்ய எத்தனிக்கின்ற விடயமானது, சூழலில் எந்த ஒரு சிறு கட்டுப்பாட்டிற்கோ அல்லது நிபந்தனைக்கோ ஆட்படாததான இயற்கை நிலையில் வெளிவருகின்ற படைப்பாக்க முறைமையே இக்கோட்பாடாகும். இக்கோட்பாட்டினை “1924ல் ஆந்திரே பிரேடன் (Andre Breton) என்பவர் விளக்கியுள்ளார்.”

(மதி குறும்) எனவே இக்கோட்பாட்டுப் படைப்புகள் (கவிதை-புனைக்கதை) எவ்வித கற்பனா சக்திக்கும், இலக்கண விதிகளுக்கும், குறியீட்டு முறைமை களுக்கும் இடமளிக்காது படைப்பின் யதார்த்த நிலைக்கு மட்டும் இடமளிப்பதாக அமைந்திருக்கும். படைப்பாளியின் எண்ணங்கள் இயற்கையானதா? என்ற கேள்வியை மையப்படுத்தியதாக இக்கோட்பாடு

அமைந்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் சார்ரியலிசமானது ஒரு படைப்பில் பின்வரும் பண்புகளும் இழையோடுவது கவனிக்கத்தக்கது. அதாவது இக்கோட்பாட்டின் படி படைப்பின் மொழியும் மொழி ஒழுங்கும் இருமையானதாக காணப்படுவதாகும். இதில் மாய நிலை சார்ந்த உணர்வுகளும் மன வலுவின்மை சார்ந்த உணர்வுகளும் படைப்புகளாக பதிவு செய்யப்படுகின்றன. எனவே படைப்புகளில் திகில் நிறைந்த அதிர்ச்சியுடனும் தன்மையும் மிகைத்து நிற்பது இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

இந்த அடிப்படையில் சார்ரியலிசமானது கல்வியல் சார்ந்த அணுகுமுறையினை நிராகரிப்பதுடன் உலகின் தூய நிலையான வாழ்வினதும் சமூக ஒழுங்கினதும் ஒழுக்கத்துடன் முரண்பட்டுத் தெரிகின்ற மை வெள்ளிடையாகிறது. அதாவது படைப்பின் வீச்சானது ஒழுக்கத்தின் பண்புகளைக் களைந்து அதற்கு எதிரான கோட்பாட்டை எழுப்புவதாக அமைந்துவிடுகிறது. இதன் ஆழமான பார்வையானது குடும்ப உறவின் (பாலியல்) நெலிவு சுழிவுகளை உணர்வுகளின் அநுபவ யதார்த்தங்களை அப்பட்டமாக பதிவு செய்வதாகும்.

சார்ரியலிசம் என்ற சொல்லை மிகை நடைப்பியல் என்றும் மீ நடைப்பியல், உண்மையின் உச்சம் என்றும் பொருள் கோடல் செய்யலாம். எனினும் மிகை யதார்த்தம் என்ற சொல்லே இதனைச் சுட்ட சாலப்பொருந்தும் சொல்லாகும்.

இக்கோட்பாடு ஐரோப்பிய (மேற்கத்திய) சமூக வாழ்வின் பின்புலத்திலிருந்து வந்ததென்ற அம்சம் என்பதன் இலக்கிலிருந்தே ஆசிய சமூக வாழ்வின் யதார்த்தங்களுடன் இக்கோட்பாட்டை அணுக வேண்டியுள்ளது. பொதுவாக மேற்கத்திய சமூக வாழ்க்கைக்கும், ஆசிய சமூக வாழ்க்கைக்கும் நேரெதிரான தன்மை இருப்பதனால் சார்ரியலிசம் என்ற கோட்பாடானது தமிழிலக் கியச் சூழலில் வெற்றி யாளிக்காததாகவே உள்ளது. இதனை சுந்தர ராமசாமி மூன்றாவது மனிதனுக்கு அளித்த பேட்டியில் நவீனத்துவக் கோட்பாடுகள் தொடர்பாக மேற்படியான கருத்தை குறிப்பிட்டிருந்தது இப்போது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

ஆனால் இலக்கியரீதியான அணுகு முறையின் போது நடைமுறை வாழ்வை அடகு வைக்க இயலாது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது என்பதனை சார்ரியலிசம் குறித்து நிற்கிறது. சார்ரியலிச வாதிகளின் வாதப்படி விஞ்ஞான ரீதியான அணுகு முறைகளுக்கும் இலக்கியத்திற்கும் தொடர்பில்லை. வாழ்வை யதார்த்தமாக பேசுவதே இலக்கியமாகும். எனவே குடும்ப உறவின் (பாலியல்) நெலிவு சுழிவுகளை உணர்வுகளின் அநுபவ யதார்த்தங்களை அப்பட்டமாக பதிவு செய்வது பிழையில்லை என்பதாகும்.

இக்கோட்பாட்டின் படி இலக்கியம் கால சூழ்நிலை மாற்றங்களுடன் பரிமாணம் பெற்றதனை எம்மால் இலகுவாக உணர்ந்துகொள்ள இயல்கிறது. இலக்கியம் என்பது சமூகத்தின் தன்மைகளுடன் ஒட்டிப் போவதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் யாரும் மாற்றுக்கருத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதற்கமைய நாம் சார்ரியலிசத்தினை அணுகலாம். ஆனால் படைப்புகளில் விரசத்தையோ பாலியல் தூண்டல்களையோ ஏற்படுத்துவது, சுரா குறிப்பிடுவது போன்று எமது தமிழிலக்கியச்சூழலில் சாதாரணமாக இருக்காது.

இயல்தல் ஒன்றே

1. நான் பெரிதாக நினைத்த விசயங்கள் அற்பமாகிப் போய்விட்ட நிலையில் அற்பங்கள் என்மேல் வெற்று நிழல் எரிகின்றன நிழலைக்கண்டு மருள்தலும் இல்லை அதனால் அதை அழிக்க முயலும் வியர்த்தமும் இல்லை....

ஒவ்வொன்றையும் விற்க விட்ட நிலைகளில் நிழல்களின் நீட்டலும் முடக்கலும் மகத்தானவை எப்போதும் உச்சியில்....

உச்சியில் நிற்பவை எச்சங்கள் எறிவதில்லை எல்லாம் உள்வாங்கிய கூம்பக அக்கினி

கவிஞர் மு. பொன்னம்பலம்

1939ல் யாழ்ப்பாண புங்குடுதீவில் பிறந்தவர். ஆன்மீகத்தை அடிப்படையாக கொண்டு சமூக மாற்றத்துக்காக உழைக்கும் சர்வமத சங்கம்-பூரண சர்வோதய இயக்கத்தில் முழுநேர ஊழியராகப் பணிபுரிந்தவர். அறிவார்ந்த சகல விடயங்களிலும் அக்கறை காட்டுபவர். 1950களின் பின் கவிதை எழுதிவரும் இவர், சிறுகதைகளும், நாவல்களும் எழுதியுள்ளார். விமர்சனத்துறையிலும் அதிக ஈடுபாடுடையவர். அது, அகவெளிச் சமிக்ஞைகள், விடுதலையும் புதிய எல்லைகளும், பேரியல்பின் சிற்றொலிகள், கலிலீலை உள்ளிட்ட கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

மு. பொன்னம்பலம்
நன்றி-சூத்திரர் வருகை

2. இப்போ நான் எதையும் பெரிதாய் நினைப்பதாய் இல்லை ஏனெனில் சிறிதாக எதுவும் இருப்பதாய் இல்லை 'பெரிது' என்றதும் எங்கோ ஒரு சிறிதின் உருவாக்கம் நிகழ்கிறது. 'சிறிது' என்றதும் எங்கோ ஒரு பெரிதின் உருவாக்கம் நேர்கிறது பீழி வேறு நெஞ்சை உதைக்கும்.

சுய நடை பயலிக்கு தொழுதை கிடையாது அயலவர் - உறவுகள் என்ற கிளையிருதல் இல்லை கண்ணாடிச் சிதறல்களும் கருகிக் கருகி தெரிவது நானே

இருமை என்ற பிரபஞ்சச் சிறையில் சிலுவையில் அறையப்பட்ட சீவராசிகளுள் என்னைத் தேடாதீர் நான் பிறந்ததும் இல்லை வாழ்ந்ததும் இல்லை பாழ்பட்டதும் இல்லை இயல்தல் ஒன்றே....

மெய்யியலும் கலையும்.

மெய்யியல் புரட்சிகரமானது; நல்வாழ்விற்கு இன்றியமையாத முக்கியத்துவம் அதில் உள்ளது. அதன் முக்கியத்துவம் விசாரணையில் தான் தங்கியுள்ளது. விசாரணைக்குட்படாத வாழ்வும் வாழ்க்கை நெறிகளும் தகுதியற்றதாகும். மெய்யியல் புரட்சிகரமானது என்றாலும், அது அமைதியும் ஆறுதலுமானது. உலகின் மர்மங்கள் பற்றிய ஆச்சரியத்தில் இருந்துதான் மெய்யியல் தோன்றியது என்கின்றார் அரிஸ்டோடில். உண்மையைத் தேடுவதுதான் அவ்வதிசயம் உருவாக்கும் செயல்நிலையாகும். இறுதியில் உண்மை தேடும் அவ்வாய்வு விசாரணைக்கே இட்டுச்செல்கின்றது.

மெய்யியல் மனித கலாசாரத்தின் ஒரு வரலாற்று ரீதியான உற்பத்தியாகும். அதனால் அது பல்வேறு துறைகளுடன் தொடர்புகொண்டது. ஒவ்வொரு துறையிலிருந்தும் அவ்வத்துறைக்கிடையேயான ஆதார சிந்தனையோடு தொடர்பாகவும். அவற்றைப்பகுப்பாய்வு செய்து விமர்சன நோக்கில் எடுத்துக் கூறுவதாகவும் உள்ளது. குறிப்பாக அத்துறையில் காணப்படும் தர்க்கரீதியான முரண்பாடுகளையும் விடயங்களையும் பக்கசார்பின்றிப் பகுத்தறிவுக்கும் நேர்மைக்கும் இடையிலான வழியில் ஆராய்கின்றது. இதனை மனித கலாசாரத்தின் ஓர் இன்றியமையாத உற்பத்தியும் தேவையும் எனலாம். இவ்வாறான துறைரீதியான அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள். கோட்பாடுகள். முறைகள் என்பனவற்றை ஆராய்வதன் விளைவாகவே சமய மெய்யியல், கலை மெய்யியல் என்பன தனித்தனித்துறைகளாக அமைகின்றன. இதுவே மெய்யியலுக்கும் கலை, மெய்யியலுக்குமான தொடர்பாகும்.

கலைக்கொள்கைகள்.

முஸ்லிம் அபூபக்கர்,

உதவி விரிவுரையாளர், பேராசனப்பல்கலைக்கழகம்.

கலையும் அழகியலும்.

கலை என்பதற்கு திவாகர திகண்டு “கல்வி” என்று பொருள் கூறுகின்றது. மனிதனால் செய்யப்படாதவற்றைக் கலை என்றும் பொதுவாகக் கூறுவது வழக்கம். மனிதன் செய்வதை எல்லாம் கலை என்று கூறுவதில்லை. அறிவும் பயிற்சியும் கொண்டு செய்வதையே கலை என்பர்.

கலை என்பது 'kala' என்ற சொல்லிலிருந்து தோற்றம் பெற்றதாகும். இது Art என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமாகும். இந்த வகையில் இது தொழில்திறன், சுவைத்திறன் என்ற அர்த்தத்தில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. மனிதனுடைய திறன், ஆற்றல் வழியிலான வகையில் படைக்கப்பட்ட படைப்புக்கள் கலை எனக் கொள்ளப்படுகின்றன. இது பற்றி E.P.Havel என்பவர் கூறுகையில் “கலை புறப்பொருளில் இல்லை அது நுகர்வனின் உள்ளத்து உணர்வுடன் தொடர்புடையது என்கிறார். ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கு (64) என இந்திய மரபு கூறுகின்றது. ஆனாலும் பொதுவாகக் கலைகள் இரு பெரும் பிரிவாக நோக்கப்படுகிறது.

01. நுண் கலை
02. பேரினக் கலை..

இதில் நுண்கலை என்பது நுட்பமான முறையில் அழகு பளிச் சென எடுத்துக் காட்டும் கலைகளாகும். இதன்படி சிற்பம், ஓவியம், இசை, நாடகம், நடனம் என்பனவற்றைக் கூறலாம். கலைஞன் ஒரு சமூகத்தின் இன்பம், துன்பம், அன்றாடப் பிரச்சினைகள் என்பவற்றைக் கலைகளினூடாக எடுத்துக் காட்டுகின்றான். பொதுமையில் இருந்து எதுவும் எடுத்துக்காட்டப்படமாட்டாது. எனவே ஆக்கம் ஒன்றிலிருந்து தான் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஓர் கலை தோற்றம் பெறுகின்றது எனலாம்.

“Aesthetics” எனும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இரசனையியல், அழகியல், எண்பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. மெய்யியலில் இதனை இரசனையியல் எனக் கூறப்படுகின்றது. புலன்கள் வாயிலாக உணரும் திறன் என இதனை விவரிக்கலாம். இது மனித வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடைய ஓர் அம்சமாகும். பொதுவாக மக்கள் கலை என்று கூறும் போது அழகுக் கலைகளையே குறிப்பிடுகின்றனர்.

இரசனையியல் என்ற Aesthetics என்பதனை ஜேர்மன் மெய்யியலாளரான அலக்சான்டர் பவும் கார்த் கார்த்தேன்.(1714-1762) என்பவர் Aesthetikos என்ற கிரேக்கச் சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு முதன் முதலில் உபயோகித்தார். இதனை அவர் தனது Easthetica (1750) என்ற நூலினூடாக விளக்கினார். 19ம் நூற்றாண்டில் இச்சொல் கவிதைகளாகக் குறிப்பதாகவும், 20ம் நூற்றாண்டில்

கலை குறித்த மெய்யியலைக் குறிப்பதாகவும் அமைகின்றது. ஆனாலும் இவைகளில் இதன் ஆரம்பம். அது மெய்யியலோடு ஒட்டிப் பிறந்ததாகும். ஆரம்பகாலத்தில் Philosophy எனவும் கலைகள் அழைக்கப்பட்டன. இந்தவகையில் கலை என்றால் என்ன? அதன் எல்லை. வரையறைகள் எவை? கலையின் நோக்கம் என்ன? கலை எவ்வாறு தோற்றம் பெறுகின்றது. என்ற வினாக்கள் எழுப்பப்பட்டு அதற்கு விடையும் தேடப்பட்டது.

இரசனையியல் குறித்த மெய்யியலாளர்களது நோக்குகள் தத்தமக்கு உவப்பான வெவ்வேறு அழகியல் எண்ணக்கருத்துக்களை இரசனையியலின் மையக்கருத்தாகக் கண்டு காட்ட முற்பட்ட முயற்சிகளாகும். மார்க்ஸினதும், ஏங்கல்ஸினதும் கருத்தில் கலையானது அச்சமூக யதார்த்தத்தை பிரதிபலிப்பதாயும், புரட்சிகளுக்குக் கூர்மையூட்டுவதாயும் அமைய வேண்டும் என்கின்றார்கள். டால்ஸ்டாயும் ஹெலின் வூட்டும் (Haleen wood) கலை மனித உணர்வின் வெளிப்பாடு என்கின்றனர். இந்திய மரபில் புருர்த்தங்களை வெளிப்படுத்துவதாயும் தெய்வீக மேம்பாட்டை ஏற்படுத்துவதாகவும் அமைய வேண்டும் என்கின்றனர்.

“மெய்யியல் மனித கலாசாரத்தின் ஒரு வரலாற்று ரீதியான உற்பத்தியாகும்”

அழகுணர்வு- உள்ளத்துணர்வு மனவெழுச்சி என்பவற்றின்

அடிப்படை இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது. இவை இணையும்போதே அழகின் உண்மையான உணர்வு எடுத்துக்காட்டப்படும். இவ்வகையில் கலை:

01. இன்பவியல் கலை
02. துன்பவியல் கலை

என இரு வகைப்படுகின்றது. இன்னும் உண்மை, (Truth) நன்மை (Good) அழகு (Beauty) என்ற மூன்றும் இரசனையிலின் பல படித்தரங்கள் எனப்படுகின்றது. கலையில் அழகு காணப்படுகின்றது. எண்ணமும் உணர்வும் இணையும் போதுதான் கலையின் தெளிவான வடிவம் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. உயிர், உணர்ச்சி மனமகிழ்ச்சி, அகவுணர்வு என்பன இணையும் போதுதான் கலையின் செயற்பாடு புரணமடைகின்றது.

இன்றைய கலைப்படைப்புகள் இன்னும் ஒரு படியை வெற்றி கொண்டுள்ளன. தற்காலக் கலைகளில் உளவியல் (Psychology) பிரதி பலிக்கின்றது. அறிவியல் தர்க்கம் என்பனவும் கலைகளாக்கப்படுகின்றன. கலைகள் மனிதனதும், அவன் வாழும் சூழல் பற்றியும் பேசுவதோடு, அதன் பரப்பு ஒழுக்கவியல் (Ethics) மொழி (Language) சமயம் (Religion) எனப் பரந்து பட்டுக் காணப்படுகின்றது.

கலைக் கொள்கைகள்:

எந்தவொரு கலைப்படைப்பும் அழகானதா? அழகற்றதா? எனக் காணக்கூடிய புறவயமான அமைப்பும் குணம் சமும் கலைப்படைப்பில் அமைந்தே உள்ளது. இவ்வகையில் அழகானவற்றையும், அழகற்றவற்றையும் வேறுபடுத்த அழகியற் கொள்கைகள் வழிகோலுகின்றன. பொதுவாகக் கலைஞன், சுவைஞன், கலைப்பொருள் கலை நிகழ்வு, ரசனை ஆகியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை மையமாகக் கொண்டே அழகியற்கொள்கை உருவாக்கப்படும்.

இந்த வகையில் பிரதான கலைக் கொள்கைகளாக:

01. கலை பற்றிய உணர்ச்சிக்கொள்கை.
02. கலை பற்றிய புரட்சிக்கொள்கை.
03. கலை கலைக்காகவே எனும் கொள்கை.
04. கலை பற்றிய ஒழுக்கக் கொள்கை.

உணர்ச்சிக் கொள்கை.

மனித உணர்ச்சிகளை பிரதானமாகக் கொண்டதாக கலைக் கொள்கை அமைய வேண்டும். என்பது இக்கொள்கையினின் வாதம். மனிதனை முதன்மையாகக் கொண்டதாகக் கலை அமைய வேண்டும் எனக் கூறும் இக்கொள்கையின் ஆதரவாளர்களாக: லியோ டோல்ஸ்டோய் (1827-1910) ஹெரால்ட் போன்றோர் அமைகின்றனர். இதில் லியோடோல்ஸ்டோய் தனது கலை என்றால் என்ன? (What is the Aesthetics?) (1898) என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

01. ஓர் கலைஞனால் அனுபவிக்கப்பட்ட உணர்வை எவ்வித மாற்றமுமின்றி: அதேவகையில் வெளிப்படுத்தவது கலையின் நோக்கம்.

02. கலையால் தோற்று விக்கப்படும் அனுபவம் ஏனையோரையும் கவரும் ஆற்றல் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

03. கலை ஒரே உணர்வால் மனிதர்களை நல் வழிப்படுத்தும் ஊடகமாக இருக்க வேண்டும் என்கின்றார். இக் கொள்கைப்படி கலை மனித உணர்வுக்கு முதலிடம் தர வேண்டும் என்கிறது.

கலைப்புரட்சிக்கொள்கை

இக் கொள்கை வர்க்கப் போராட்டத்தைக் கூர்மைப்படுத்தி சமுதாயப் புரட்சிக்கு வழிகோலுவதாக

கலைகள் அமைய வேண்டும். என்கின்றனர். கார்ல் மார்க்ஸ் (Karl Marx) ஏங்கல்ஸ் (Angels) போன்ற மார்க்ஸியவாதிகள் இதனை வலியுறுத்துகின்றனர் மார்க்ஸியவாதிகள் வர்க்கப் போராட்டப் புரட்சியே சமுதாயத்தைக் கீழிருந்து மேலே உயர்த்தும் எனவும், உழைப்பாளிகளின் போராட்டம் எந்தளவிற்கு ஆற்றலுடையதோ. அந்தளவுக்குப் புரட்சி ஏற்பட்டு, சுரண்டலையும் அடக்கு முறையையும் ஒழிக்கும் அதன் மூலம் முதலாளித்துவம் ஒழிக்கப்பட்டு சமவுடைமை தழைத்தோங்கும். அதற்கு இப்புரட்சிக் கொள்கை உதவும் என்கின்றனர்.

கலை கலைக்காகவே கொள்கை.

இக் கொள்கை கைத் தொழிற் புரட்சிக் கு முந்திய பிரித்தானியாவில் பிரபல்யமடைந்து காணப்பட்டது. கலை கலைக்காகவேயுள்ளவை. மேலான கலாச்சாரத்தை யோ நம்பிக்கை அனையோ, வலுப்படுத்தும் கருவியாக அதைக் காணல். கருத்துதல் பொருத்தமற்றது. நல்ல குறிக்கோளுக்கு இட்டுச்செல்லும் தன்மையினை, கலைஞனுக்குப் பொன்னையும், பொருளையும், புகழையும், அமைதியையும் பெற்றுத்தரும் தன்மையினைக் கலைகள் கொண்டிருப்பினும் கூட அவை கலையின் சிறப்புப் பற்றிய ஆய்வுக்கு அப்பாற்பட்டவை. என இக்கொள்கையினர் கூறுகின்றனர். இக்கருத்து பற்றிய அழகியலுக்கு உடன்பாடற்றது. இந்திய மரபில் மக்களை ஈர்ப்பதையும் மனிதத்தை மேம்படச்செய்வதையும் கலைகள் தமது கண்களாகக் கொள்கின்றன.

இன்னும் இக்கொள்கையின்படி கலை என்பது வெறுமனே, கேள்வி நிரம்பல் அடிப்படையில் வாங்க, விற்க முடியும் பொருள்போலவும். பெயரையும் புகழையும் ஈட்டப் பயன்படும் சாதனம் எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இக்கொள்கையை பிரட்லி போன்றோர் ஆதரிக்கின்றனர்.

கலை ஒழுக்கக் கொள்கை.

கலை என்பது ஒழுக்கம் பேணும் வகையில் அமைய வேண்டும். எனும் கொள்கை இதுவாகும். இதன் ஆரம்பகர்த்தாவாக பிளேட்டோ (கி.மு.424-347) அமைத்தார். இதன்படி பிளேட்டோ கலை ஒழுக்கத்திற்கும், மெய்யியலிற்கும் இடையே பரஸ்பர உதவி செய்வதாக அமைய வேண்டும் என்கின்றார். கலை சமூக நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புற்றுக் காணப்படுவதனால் 'கலை கலைக்காகவே' என்ற கோட்பாட்டை ஏற்க முடியாது. என்றார். பொதுவாகக் கலைகள் சமுதாய ஒழுக்கத்தின் எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என அறிந்த பின்பே அவை சமூகத்தில் அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்றார்.

இது பற்றி அரிஸ்டோடில் (கி.மு. 384-322) தனது கதாசிஸ் (உணர்ச்சி சொற்பம்) என்ற நூலில் ஒழுக்கவியல் உணர்ச்சிகளைத் தக்க அளவில் தக்க இடத்தில் ஏற்ற முறையில் வெளிப்படுத்த வேண்டும். இப்படி இடமறிந்து உணர்ச்சிகளை ஆளத்தெரிவதுதான் ஒருவனின் சிறந்த கல்வித்திறமை என இக்கொள்கைக்கு உரமுட்டுகின்றார்.

ஈழத்திலக்கியப்பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய "மறுமலர்ச்சி" சஞ்சிகையின் முன்னோடி அமரர் வரதர் அவர்களின் இலக்கிய சேவைகளை புகள் நினைவு கூருகிறதெவ்வாறு படைத்த மறுமலர்ச்சி இதழ் சிறுகதைகள், கவிதைகள் எதிர்கால சந்ததி கருதி இன்று ஆவணமாக்கப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

எதிர்பார்ப்புகள் காத்திருக்கின்றன.....

எம்.ரசீம்,

முக்கிரியாவ, கஹுடகஸ்திகிலிய

“ஹலோ ! மச்சான் நான் அக்ரம்டா, என்னோட Result பாத்தியா?” என்று பபடத்த தொனியில் சியாபிடம் கேட்டான், அக்ரம்.

“ஒன்னோட Resut ‘B’, ஹலோ! ஹலோ!” எத்தனை Hello தான் சொல்லியிருப்பானோ அவனுக்கே தெரியாது. அழைப்பு துண்டிக்கப்பட்டது கூட விளங்காமல் நிசீவரை காதோரம் வைத்துக்கொண்டே மெய்மறந்து நின்றான் அக்ரம், சில வினாடிகள்.

“தம்பி Phone cut ஆயிடிச்சி நிறைய கஸ்டமர்ஸ் வாற Time பிறகு பேசலாம்” என்று முதலாளியின் குரலைக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டான். அவன் கண்கள் ஒளியிழந்தன, தள்ளாமலவனாக வந்தபாதை நோக்கி நடக்கலானான் அக்ரம்.

“என்ன சொல்லவந்தான் Exam நல்லாத்தானே செஞ்சேன் ச்சே... ஒரு வேள வாய் தடுமாறி சொல்லியிருப்பானோ” என பலவாறாக அவனது என்ன அலைகள் தம்புரண்டன. தட்டுதடுமாறியவனாக வீடு வந்த அவனை வாசலில் நின்றவாறே பார்த்துக்கொண்டிருந்த அவன் தாய் சக்னா அவன் முகத்தை நோக்கினாள். வானத்தை முடிய கார் முகில் போல் அவன் முகத்தில் துன்பரேகை படிந்திருப்பதை கண்ட அக்கணமே இடிந்து போனாள்...

“ஐயோ! என் மகன் இந்தக் கோலத்தில் பார்க்கவா இரவு பகல்னு பார்க்காமல் கஸ்டப்பட்டேன்” என்பது போல் அவன் முகரேகை காட்டிக்கொண்டிருந்தது. உணவு உண்பாறின்றிக் கிடந்தது அக்ரத்தின் துன்பத்தில் பங்கு கொண்டதையுமால் மாடுகள் எல்லாம் அசைவற்றுக்கிடந்த காட்சி இருந்து விடே மௌனமாய் உறங்கிக்கொண்டிருந்தது.

சக்னா மெதுவாக மகன் அருகில் போனாள்.

“கதச்சியா மகன்? Result கேட்டியா?” அவள் கேள்வியில் தான் எத்தனை எதிர்பார்ப்புகள், அவனுக்கு வார்த்தை வரவில்லை. சற்றுநேர மௌனத்தின் பின், “இல்லம்மா Line கெடக்கல்ல” என்று மழுப்பமாக பதில் கூறினாள். தொடர வார்த்தைகளின்றி மௌனமான சக்னா அவ்விடத்தை விட்டு நகர்ந்தாள்.

“நானா என்னம்மா சொன்னிச்சி, என்னாச்சு ஒங்களுக்கெல்லாம்.....” என்று கேட்ட சம்சாத், தாயின் முகக்குறியைக் கண்டதும் அந்நொடியே அசைவற்றுப் போனாள். ஆளுக்கொரு திசையில் முடங்கிக் கிடந்தார்கள்.

இரவானது, சக்னாவிற்கு அன்றைய இரவு கனத்துப் போனது. அவளது நினைவலைகள் கடந்தகாலத்தை நோக்கி மெதுவாக நடைபோட்டது. ஒரு சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்தவள் சக்னா. இருபது வருட காலமே பெற்றோரின் அரவணையில் அவளால் வாழ முடிந்தது. இல்லற வாழ்வில் இணைந்தாள் சக்னா. திருமணமான ஓரிகு வருடங்களிலேயே அக்ரம் பிறந்தான். கணவன் மீது, மாது என்று அலைந்தான். பிள்ளைகள் கிடைத்தாவது கணவனைத் திருத்திவிடலாம் என்ற எண்ணத்தில் வாழ்ந்த அவளுக்கு இறுதியில் அக்ரம், இஸ்ரத், சம்சாத் என்று மூன்று பிள்ளைகள். எல்லாப் பெண்களுக்கும் உரிய இயல்பான எதிர்பார்ப்பே சக்னாவிற்கும் இருந்தது. அவளுடைய எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாம் இப்படி நிராசையாகி விடுமென்று அவள் கனவில் கூட நினைத்ததில்லை. எத்தனையோ தடவை கணவனைத்திருத்திவிடலாம் என்று முயற்சித்தாள். அடியும் உதைகளும் அவளுக்கு கிடைத்த பரிசுகள்.

தன்னையும் பிஞ்சுக் குழந்தைகளையும் பாதுகாப்பதற்கு ஒரே வழி கணவனை பிரிந்து வாழ்வதே என்ற முடிவுக்கு வந்தாள். பட்டமர் போல் மீண்டும் பிறந்த இடத்தையே நாடினாள். தனது பிள்ளைகளோடு ஒத்த வேறுபிள்ளைகள் உண்பதையும் உருப்பதையும் பார்த்துத் தனிப்பிள்ளைகள் கேட்கும் போதெல்லாம் அவள் மனம் அனலாய் கொதிக்கும். செய்வதறியாது தவிப்பாள்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தான் ஒரு நாள் அவளின் சகோதரன் இர்பான், “சக்னா நீ படுற பாட்ட பாக்க முடியல, என்னால உதவவும் முடியல. பேசாம வெளிநாட்டுக்கு போ பிள்ளைகள்றா எதிர்காலத்த பாரு” என்று ஆலோசனை கூறினான். இர்பான் கூறிய வார்த்தைகள் ஆரம்பத்தில் சக்னாவிற்குக் கசப்பாகத்தான் இருந்தது. ஒரு முறைக்குப் பல முறை யோசித்தாள். வேறு வழியின்றி வெளிநாடு போவதான் வழி என்ற முடிவுக்கு வந்தாள். தன் அருமைச்செல்வங்களை தன் பெற்றோரின் பொறுப்பில் ஒப்படைத்து விட்டு வெளிநாடு சென்றாள். சக்னா இர்பானுடைய பெயரிற்கே பணம் அனுப்பினாள். பிள்ளைகளின் செலவிற்கு தன்னாலான எல்லாம் அப்பணிப்பதாக வாக்களித்தான், இர்பான். வெளிநாட்டிலே இரவுபகலென்று பாராமல் கஷ்டப்பட்டாள். சக்னா தனக்கு முச்சு விடுவதற்கு கிடைக்கும் சிறு இடைவெளியில் கூட தன் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தை நினைப்பாள்.

“தம்பி! எங்களுக்கெண்டு தனியான வீடு வேணும். இந்த ஒதவிய மட்டும் செய்வியா?” என்று இர்பானிடம் கேட்டுக்கொண்டான் சக்னா. கதயற்றவளாய் நிற்கும் அவளின் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தான் அவன்.

நாட்கள் நகர்ந்தன...

சொந்த ஊர் வந்தாள் சக்னா. தன்முகத்தையே இமைகொட்டாது பார்த்துக்கொண்டிருந்த அருமைச்செல்வங்களின் அருகே வந்தவள், அக்ரத்தின் தலையைத் தடவினாள்.

“எவ்வளவு சந்தோஷமா வளர்க்க வேண்டிய என் பிள்ளைகள் இப்படி அநாதைகளாகிட்டே என் தலவிதி... இப்படியொரு புருஷனுக்கு வாக்கப்பட்டேனே!” என்று சொல்வது போல் அவன் கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாக நீர் வழிந்தோடியது. காலம் கரைந்தோடியது...

ஒரு நாள் எதேச்சையாக சக்னாவும் மும்தாஜ் ஆசிரியையும் சந்தித்தனர், இருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே திடீரென, “ஓ! நீங்கதானா அக்ரத்தோட உம்மா? எனக்குத் தெரியாதே” என்றார் மும்தாஜ் ஆசிரியை. “ம்... ஊரவர்க்கே என்ன நல்லாத்தெரியாதப்ப பதிசா வந்த ஒங்களுக்கு தெரியவா போகுது” என்று நினைத்தவளாய் மெதுவாய் இழித்தாள் சக்னா....

“தப்பா நெனக்காதீங்க, அக்ரம் வகுப்பில நல்ல கெட்டிக்காரன், அவன்தான் schoolலில் நல்ல result எடுப்பான்னு எதிர்பார்க்கிறோம்” என்று புன்னகைத்தவாறே கூறி முடித்தார் மும்தாஜ் டீச்சர். இதைக் கேட்ட சக்னாவின் உள்ளம் குளத்தில் பூத்த அல்லி மலரைப்போல் மலர்ந்தது...

“ஏழுமணிக்கெல்லாம் எழுந்திருக்கும் அக்ரம் இன்டெக்ஸி எட்டு மணியாகியும் படுத்திருக்கான்” என்று நினைத்தவளாய், அவனருகில் சென்று அமர்ந்தாள் சக்னா. ஏக்கத்தோடு அவன் முகத்தை நோக்கினாள் அக்ரம். இரவு முழுவதும் அவன் தூங்கவில்லை என்பதை அவன் கண்கள் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தன. தாயின் விருப்பப்படியே பலகோடி எண்ணங்களைச் சுமந்தவனாக கடைப்பிடிக்கமாக நகர்ந்தான் அக்ரம். அக்ரத்தைக் கண்ட முதலாளி சிரித்தவாறே

“என்ன அக்ரம் இன்டெக்ஸி phone பேசப்போறியோ?” என்று நக்கலாக கேட்டான். “ம்ம்...” என்று தலையசைத்தவனாக இலக்கம் எழுதப்பட்ட தாளை நீட்டினான்.

“இந்தா பெல் படுகுது கதை” என்றான் முதலாளி. “ஹலோ! நான் அக்ரம், சியாப் இல்லியா?” என்று ஆதங்கத்துடன் கேட்டான் அக்ரம்.

“இல்லயே தம்பி! இப்பதான் எங்கேயோ வெளியே போறன்னு போனான். என்ன சரி சொல்லுமா?” என்று எதிர் முனையில் இருந்து ஒலித்தது ஒரு பெண் குரல். “சியாப் வந்தவுடன் இந்த நம்பருக்கு கதைக்கசொல்லுங்க” என்று கூறிமுடித்தான் அக்ரம். அனுக்கு ஒரேகுழப்பமாக இருந்தது. பலவாறெல்லாம் யோசித்தவனாக வீடு நோக்கி நகரலானான். சியாப் அக்ரத்தினுடைய இணைபிரியாத கல்லூரி நண்பன். அக்ரம்

பெறுபெற்றே நேரடியாக பார்ப்பதாக இருந்தால் பலமைல் தூரம் பயணம் செய்யவேண்டும். அவன் பிறந்த கிராமத்திலிருந்து உயர் கல்விக்காகவே நகர்ப்பாடசாலை சென்றிருந்தான். சியாப் நகரத்தையே பிறப்பிடமாக கொண்டிருந்ததால் அனிடமே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே பல முறை முயற்சி செய்தான்.

விடு சென்ற அகிரம் தனது கவலையை வெளிப்படுத்தாது சிரித்துக்கொண்டே, “உம்மா பசிக்கிறது...” என்றான் மேற்கொண்டும் உம்மா ஏதாவது கேக்கிறதுக்கு முன்னால ஏதாவது பேசலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே இரண்டு தட்டுக்களை ஏந்தியவளாக அவனருகில் வந்தாள் சக்னா. இருவரும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

“நானா ஒங்களுக்குக் call, உடனே வரட்டுமாம் என்று வாப்பா சொன்னாரு” என்று முச்சு வாங்கியவளாக கூறி முடித்தாள் கடைக்காறச்சிறுமி. அகிரத்திற்கு கையும் ஓடவில்லை, காலும் ஓடவில்லை தின்றதுபாதி தின்னாததுபாதி கையை அரைகுறையாக கழுவிவிட்டு, செருப்பையும் மாற்றிப்போட்டவளாக ஓடலானாள். மகனது பதட்டத்தைக் கண்ட சக்னா, மகனது வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாவிட்டாலும், அவன் சென்ற வழியிலே தானும் ஓட்டமும் நடையுமாகச் செல்லலானாள்.

“ஹலோ அக்ரமா? Conguragulation மச்சான். ஒன்னோட result 2A-B school னே first result ஒன்னோடதுதான்” என்றான் சியாப். அந்த வார்த்தையை கேட்ட அகிரத்திற்கு உலகமே புதுப்பொழிவுற்று போல் இருந்தது. தன்னை சுற்றியிருந்த காரிருள் அவன் அடைந்த சந்தோஷத்தைக்கண்டு பயந்தது போல் மறைந்தது. தாயின் முகத்தை ஒரு கணம் நோக்கினான், அவனுக்குத் தன் சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்த வார்த்தை வரவில்லை எங்கோ அடைப்பது போலிருந்தது. அவன் முகம் பெள்ளணி நிலவு போல் பிரகாசித்தது. அவன் முகமே சக்னாவிற்கு மன ஆறுதலைக் கொடுத்தது.

தன் எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாம் நிறைவேறி விட்டன என்பதைப் போல் பெருமூச்சுவிட்டான் சக்னா. இனி என் மகனும் ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவன் என்று நினைத்தவளாக மக. ஹுடன் விடு நோக்கி நடந்தாள்.

அவர்களுடைய வருகையை பார்த்தபடியே வாசலில் சம்சாத்தும் இஸ்ரத்தும் நின்று கொண்டிருந்தனர் எதிர்பார்ப்புகள் காத்திருக்கின்றன மகிழ்ச்சியுடன் சங்கமமாகி போவதற்கு.....

**ஞாபகம்
வருமா
எனக்கு?**

சிறு பராயத்தில்
எப்படித் தெரிந்தேன் நான்?
எதையெல்லாம் செய்தேன் நான்?
எதைப் பார்த்தெல்லாம்
புதுமையற்றேன் நான்?
ஞாபகம் வருமா எனக்கு?

என்
முதுமைப் பராயத்தே
யாராய் இருப்பேன் நான்?
நானாகவேவா?

ஆங்கிலத்தில்:- Richard J. Margolis.
தமிழில்:- கெக்கிராவ ஸ்லைஹா

**பேருவளை ரபீக் மொஹிதீன்
ஏன்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்**

கீல்தோன்றி மண்தோன்றாக காலத்திற்கு முன் தோன்றிய மூத்த மொழியான நம் தமிழ் மொழி வளமான இலக்கண இலக்கியங்களைக் கொண்டு இன்றும் நம் மத்தியில் உயிருடன் உலாவி வருகின்றது. இதற்குக் காரணம் காலம் காலமாக தமிழில் தோன்றிய இலக்கண இலக்கியங்களும் அவை தோன்றுதற்கு அத்திபாரமாயமைந்த கர்த்தாக்களுமே. தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையில் அதன் ஆரம்ப இலக்கண நூலாக அகத்தியம் இருந்தபோதிலும் அதனைத் தழுவி, அகத்தியத்தை யாத்த அகத்தியர் மாணவரான தொல்காப்பியர் இயற்றிய தொல்காப்பியமே இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் ஆரம்ப தமிழ் இலக்கண நூலாகக் கருதப்படுகின்றது.

எல்லா மொழிகளிலும் எழுத்து, சொல் ஆகிய இரண்டிற்குமே இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தமிழ் மொழியில் மட்டும் எழுத்து, சொல், பொருள் ஆகிய மூன்றிற்கும் இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு பொருள் என குறிக்கப்படுவது மக்களின் வாழ்க்கையாகும். ஏனவே வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் கண்ட முதல் நூல் தொல்காப்பியம் என்றால் அது மிகையாகாது. பொருளதிகாரம் அகத்தியணியால், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், புறத்தியணியால் ஆகியவற்றை உள்ளிட்ட ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டது. இங்கு அகவாழ்வுக்கும் புறவாழ்வுக்கும் உள்ள ஒழுக்க வரலாறுகளை வரையறுத்து அதற்கேற்பவே இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட வேண்டும் என பிரித்து எல்லை வகுத்து இலக்கணம் எழுதப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொல்காப்பியம் இவ்வாறு வாழ்க்கைக்கு ஒரு வரையறை வைத்து மக்கள் வாழ்கின்ற வாழ்வுக்கு எல்லை வகுத்து ஆண், பெண் ஆகிய இரு பாலாருக்கும் ஒழுக்கங்களைப் பாடுபடுத்திய விதம் அன்றைய கால கட்டத்திற்குப் பொருத்தமாயிருப்பினும் இன்றைய கால கட்டத்திற்கு பொருந்தாததாகவும் இது விமர்சிக்கப்படக் கூடியதாகவும் உள்ளது. இன்றைய நவீன காலத்தில் உருவாகியுள்ள கொள்கைக் கோட்பாடுகளுள் பெண்ணிய வாதமும் ஒன்றாகும். பெண்ணிலைவாதக் கோட்பாட்டாளர்கள் தொல்காப்பியம் ஆண்வர்க்கத்தையே சார்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளதாகவும் அதில் ஆணாதிக்கமும் பெண்ணடிமைத்துவமும் தெட்டத் தெளிவாகவே புலப்படுகின்றது எனவும் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர்.

எனவே, தொல்காப்பியரை ஆணாதிக்கவாதியாக இவர்கள் கருதுகின்றனர். தொல்காப்பியத்தில் ஆணாதிக்கவாதமும் பெண்ணடிமைத்துவமும் உள்ளன என்பதற்கு தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தையே பெரும்பாலானோர் ஆதாரம் காட்டுகின்றனர்.

வாழ்க்கைக்கே இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியர் வெறும் மொழியியலாளராக மட்டுமன்றி ஆணாதிக்கவாதியாகவும் செயற்பட்டிருக்கிறார். சமூகவியல் துறையில் பெண்ணியம் எனும் கருத்துநிலை ஊற்றெடுத்தப் பெருகி ஆணாதிக்கத்துக்கெதிராக குரல் கொடுத்து பெண்ணிலைவாதம் என்று தோற்றுவிக்கப்பட்டதோ அன்றே பன்மொழி இலக்கியங்களிருந்து பழங்காலத்து இலக்கியமான தொல்காப்பியம் உட்பட அனைத்தும் விமர்சிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

**தொல்காப்பியத்தில் ஆணாதிக்கவாதமும் பெண்ணடிமைத்துவமும்
மேலோட்ட விமர்சன நோக்கு**

பெண் உரிமையாகத் தொடங்கிய பெண்ணிலை வாதம் என்ற கருத்துநிலை ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தின் மீதான கடுமையான ஒரு விமர்சனத் தாக்குதலாகும். இந்த வகையில் பெண்ணிலைவாதிகள் தமிழ் இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியரின் ஆணாதிக்கவாதியாகவே கருதுகின்றனர்.

தொல்காப்பியரின் பொருளதிகாரத்தின் அகத்திணையியல் பகுதியை நோக்கினால் அன்றைய பெண், அன்றைய கால சமுதாயத்தினால் எந்தளவுக்கு தாக்கப்பட்டு துன்புற்றாள் எனத் தெரியவரும். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் ஒன்பது இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் அகத்திணையியல் களவியல், பொருளியல் என்பன அகத்தோடு தொடர்புடையன. ஒத்த அன்பையுடைய தலைமகளும் தலைமகளும் காதல் உள்ளதால் கலந்து களவில் ஒழுக்கி இல்லறம் நடாத்தி வீடு பேறு எய்துவர். இந்த அன்பும் காதலும் யாண்டும் (எப்பொழுதும்) உள்ளது உணர்வே ஆதலாலும் இன்ன வகைத்தது. இத்தன்மைத்து எனப் பிறருக்கு எடுத்துக் கூற முடியாதிருப்பினாலும் இது தொல் ஆசிரியரால் அகம் எனப்பட்டதாக தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே தலைமகளுக்கும், தலைமகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய அகத்தை வரைவிலக்கணப்படுத்திய தொல்காப்பியர் அகவாழ்க்கையை ஏன் ஆண்வர்க்கத்தினருக்கு மாத் திரம் சார்பாக வகுத்தார். என்பதே இன்றைய அனேக பெண்ணியவாதிகளின் குரலாக ஒலிக்கிறது.

அகத்திணையத் தொல்காப்பியர் ஏழாக வகுத்தார். “கைக்கிளை நூலாய் பெருத்திணை மறுவாய் நூலாய் கிண்த எடுதிணை என்ப” (அகத்திணையியல்- 01)

என்பனவே அவையாகும். இதன்படி கைக்கிளை, அன்பின்திணை, பெருந்திணை ஆகியவை ஏழு திணைகளாகும். இவ்வகத்திணையுள் முதலாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்ட கைக்கிளையை தொல்காப்பியர்

பெண்ணுக்குரியதாகக் கொள்ளவில்லை. இது ஏன்? கைக்கிளை என்பது ஒரு தலைக்காதல் என இலக்கணம் வகுத்த தொல்காப்பியர், அதனை ஏன் ஆணுக்கு மாத் திரமே உரிய நெறியாக குறிப்பிட்டார்? கைக்கிளை பற்றி,

“காஞ் சாள் இளமை யோய்
குழியி லுளது குழியாய் கன்னோடு
இரப்பக் கூறுவது. . . .
(அகத்திணையியல் -53)

எனத் தொல்காப்பியர் கூறுவது சரிதானா? எனச் சிந்திப்பது அவசியமாகும். பருவமெய்யாத பெண் ஒருத்தியைக் கண்ட ஆடவன் அவளிடம் பதில் ஏதும் பெறாமல் அவளைப் பற்றித் தனக்குத் தானே கூறி இன்புறுவதே மேற்கூறிய நூற்பா கூறும் செய்தியாகும். கற்பு என்பது பெண்ணுக்கு மாத் திரம் உரியதல்ல ஆனால் தொல்காப்பியரோ கற்பை பெண்ணுக்கு மாத் திரமே உரிமைப்படுத்தி கற்புடைய பெண் இவ்வாறு கைக்கிளையின் பாற்படமாட்டாள். எனக் குறிப்பிடுவதும் இது ஆடவர்க்கே உரியது எனக் கூறுவதும் பெண்ணை இழிவுபடுத்துவதும் ஆணாதிக்கத்தை நிலைநாட்டும் செயலுமாகும். இங்கு பெண் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறாள்.

மேலும் அன்பினைத் திணையாகக் குறிப்பிடப்படுகின்ற குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய திணைகளுள் மருதத் திணையிலும் நெய்தல் திணையிலும் ஆணாதிக்கவாதியாக நின்று தொல்காப்பியர் பெண்ணினத்தைக் கீழ்நிலைப்படுத்துவதைக் காணலாம். கற்புக்கு வரைவிலக்கணம். கூறிய தொல்காப்பியர் கற்பு நெறி தவறுகின்ற ஆண்வர்க்கத்தினர் பெண்ணினத்தை அடிமைப்படுத்துவதனை நன்கு தெளியலாம்.

“கற்பு எனப்படுவது அனலொடு
புணர்க்கொன்றோர் மரபின் கிழவன்
கிழத்தியை மோபிடைத்தோர் மரபினோர்
கொடுப்பக் கொள்வதுவே”
(கற்பியல்- 1)

என்று தொல்காப்பியர் கற்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டதற்கும் மருத நிலத்தலைவன் தன்மனைவியைப் பிரிந்து பரத்தையிடம் இன்பம் அனுபவிப்பதற்கும் எத்தனை வேறுபாடு என கேட்கத் தூண்டுகிறது. இத்தகைய ஒழுக்கம் தவறிய ஆணைத்தான் தொல்காப்பியர் தலைவனாகக் கொண்டு வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் வகுத்தாரா? திருமணம் செய்து மனைவிபுடன் இன்பம் அனுபவிப்பதை விட்டு பரத்தையுடன் சென்று விட்ட ஆண்மகனை விட பரத்தையாகவே தன் வாழ்க்கையைக் கழித்தவன் சிறந்தவளல்லவா?, தொல்காப்பியரின் மேற்கூறிய நூற்பா இந்த இடத்தில் பிழைக்கிறதே அப்படியானால் தொல்காப்பியரும் ஓர் ஆணாதிக்கவாதியே

நெய்தல் நிலத்தலைவன் தன் தொழிலின் நிமிர்த்தம் தலைவியைப் பிரிந்து கடலுக்குச் செல்கிறான். அவன் மீண்டும் வருவதோ சந்தேகம். எனவே, அவன் மீண்டு வரும் வரை நெய்தல் நிலத்தலைவி அவனுக்காகக் காத்துக் கொண்டு இரங்கல் நிலை அடைய வேண்டும் என பெண்ணினத்துக்கு குறிப்பிட்ட தொல்காப்பியர் மருதநிலைத் தலைவனை எதற்காக பரத்தையிடம் ஆழ்ந்துபடுத்தினார். ஏற்ற கேள்வி நியாயமானது. பெண்கள் கூற்பயணம் செய்வதைக் கூட பண்பாடாக கருதாத தொல்காப்பியர் பெண்ணினத்தை ஏன் இந்தளவுக்கு கொச்சைப்படுத்தினார்?

“முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉ வோடு இல்லை”

.....

ஒரு மரணப் படுக்கையாய்
மொளையம் கவாசம் கொள்கிறது
நீண்டு விழுத்த
விழுமுச்சக்கள்
நீண்ட கோடெவளியை
எட்டிப் பார்க்கிறது.....
உடலும் உயிரும்
உரசிக் கொள்ளும்
அந்திமக் கணங்கள்
எல்லாறும் தோழ்தும்
எல்லாறும் அடைந்த
எங்கள் முப்புகள்
எங்களுக்காகவே
தவாருக்கிறது.....
ஒட்டியும் வந்தியுமான
தோழ்வுகள்
எங்களுக்கான
வலியாதி எல்லையாய்
எங்கள் முதுமை
முத்திரைகள்
மரணத்திற்கான

அனுமதிக்காய்
கோவாயம் பகலையம்
ஒன்றாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.....
வாழ்க்கையின்
கோழிப் பக்கத்தின்
கோழி அத்தியாயம்
நாங்கள்.....
எங்கள் காற்றுகள்
மட்டும் எங்களுக்குப் போனும்
ஒரே ஒரு முச்சக்காக.....

ரம்ஸியா,
தர்கா நகர்.

ஒரே ஒரு முச்சக்காக...

மொழிநடையின்
மேல் மெதுவின்
முத்திரை !
சுய விசாரணையும்
மறுவிசாரணையும்

நாச்சியாதீவு
பர்வின்
விமர்சனக் குறிப்பு
மீதான கருத்துரை

எம்.சி.ரஸ்மின்

படிகள் 14ம் இதழ் கைவசம் கிடைத்தது. சமகாலப் படைப்புகளில் அமைப்பியல் வாதத்தின் போக்கும் நோக்கும் எனும் கட்டுரை தொடர்பாக அவ்வப்போது சில நல்ல விமர்சனங்களை பார்க்க முடிந்தது. ஆனால் எதற்கும் பதிலளிக்கும் நோக்கம் ஒரு சொட்டும் இருக்கவில்லை. இறுதியாக கிடைத்த இதழில் நண்பர் பர்வின் எழுதியிருந்த விமர்சனக்குறிப்பு என்னைப் பேசவைத்திருக்கிறது. கட்டுரையின் மொழிநடை, உள்ளடக்கம் குறித்து எனது கருத்தை எதிர்பார்ப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். என்றாலும் கட்டுரை தொடர்பாக நான் அவருக்கு பதிலளிப்பதை விட என்னை நானே விசாரித்தபாற்ப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென கருதுகிறேன். நண்பருடைய எதிர்ப்பை இக்கட்டுரை நிவர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்பதும் நோக்கம்தான்.

ஒரு ஆக்கத்தில் மொழி (Language), நடை(Style) வெவ்வேறானவை ஒரு பிரதியில் மொழி என்ற சொல் பல்வேறு தளங்களில் இருந்து பேசப்படுகிறது. பெண்மொழி(பெண்ணியம் தொடர்பான ஆக்கத்தில் இடம் பெறுவது), கவிதை மொழி, அரசியல் மொழி, என்றெல்லாம் நமது முத்த திறனாய்வாளர்கள், ஆக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதிலே ஒரு மொழியினைத் தேடிப்பார்க்கிறார்கள். கவிதை எனும் மொழி என்ற நூல் (2002, தி.அ.நாரசன், சித்திரை நிலவு வெளியீடு, மதுரை-625001, கவிதை மொழியின் தளம் 9 ப 61-89) கவிதை மொழி சில கோலங்கள் (பக் 90-106) எனும் கட்டுரைகளின் வாயிலாக கவிதை மொழி தொடர்பான விளக்கத்தை தருவதாக உள்ளது. சித்திரலேகா மௌனகுருவின சிவரமணிக் கவிதைகள் (1993, பெண்கள் ஆய்வுவட்டம், முட்டக்களப்பு) ஒரு பெண்மொழியை புரிந்து கொள்ளும் விதத்தை அறியப் பொருத்தமானதொரு படைப்பாகும். இந்த வகையில் ஒவ்வொரு பிரதிக்குள்ளும் ஒரு மொழி இருக்கிறது எனக்கொள்ளலாம். புதிய திறனாய்வுக்கோட்பாடுகளுக்கு வரும் அமைப்பியல், பின்னமைப்பியல் சமர்சாரத்திற்குள்ளும் ஒரு மொழி இருக்கிறது. அந்த மொழியினைப்பறிந்து கொண்டாலேயொழிய முதல் வாசிப்பிலே அமைப்பியல் வாதம் தொடர்பாகப் புரிந்து கொள்ளல் என்பது கொஞ்சம் சிரமமானதுதான். உண்மையில் அமைப்பியல் வாதம் காலாவதியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச்சூழ்நிலையில் அதுபற்றி அதிகம் பேசுவதென்பது, அதைப்பற்றி அதிகம் பேசாமல் இருப்பதை விடப் பொருத்தமானதுதான்.

அஷ்டரூபகானின் செவ்வி காத்திரமாக இருக்கிறது எனச்சொல்லும் நண்பன் நாச்சியாதீவு பர்வின், அமைப்பியல் வாதக்கட்டுரையின் மொழி நடை புரிய வில்லை என்கின்றார். ஆனால் இரண்டு மொழி நடையும் நமக்குச் சொந்தமானதுதான் என்பதை அவர் அறிந்திருக்க நியாயமில்லை. அந்த வகையில் அவர் சொல்வது போல நம்மால் காத்திரமாகவும் எழுத முடிகிறது. (இது தொடர்பாக நாம் அதிகம் பேசவிரும்ப வில்லை)

கா.நா.சு வின் விமரிசனக்கலை (1984, நர்மதா வெளியீடு, சென்னை) எனும் நூலில் விமரிசனக்கலை எனும் கட்டுரை (பக்-5-12) வசனம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்பதை நன்றாகச் சொல்கிறது. “இலக்கியத்தில் எந்தத்துறையிலுமே ஒரே ஒரு விதிதான் உண்டு. அந்த விதி என்னவென்றால் எப்படிப்பட்ட விதியும் இலக்கிய ஆசிரியன் எவனையும் கட்டுப்படுத்தாது என்பதுதான்.”

க.ந.சு. இதனை மேலும் விரிவாகப் பேசுகின்றார். நவீன இலக்கியச் சூழலில் எழுதுபவர்கள் சட்டகத்தைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை. ஒரு மொழி நடை நமக்குப் புரியவில்லை என்பதற்காகப் பண்டித முத்திரை குத்துவதைப் பற்றியெல்லாம் வருந்த வேண்டிய தில்லை. ஒரு பிரதி பொருள்தருவதில் வாசகனின் அனுபவ மட்டம் அதிக பங்குவகிக்கிறதென்று பேராசிரியர் எம். ஏ. நா.மான் சொல்லித்தருவார். இங்கு பிரதி என்ற (Text) சொல் குறிப்பிட்ட பனுவலையே குறிக்கிறது.

இலக்கியம் மக்களுக்கு அல்லது வாசகனுக்கு தெளிவாக விளங்கவேண்டும். மக்களுக்காகவே படைக்கப்பட வேண்டும் சமூகத்தை அது புடம் போடவேண்டும்: அன்றாடம் நாம் பார்ப்பதைத்தான் எழுதவேண்டும் என்பதில் நமக்கு எந்தக்கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. ஆனால் இப்படித்தான் இப்படியேதான் இருக்க வேண்டும் என்பது நமது நம்பிக்கையல்ல. அதற்காக எப்படையும் இருக்கலாம் என்பது

இல்லை. பன்மைத்துவம்(pluralism), பலகலாசாரம் (multi culturalism) என்றெல்லாம் வந்தபின்னர் வேலிபோட்டுக் கொண்டு நிற்க வேண்டியதில்லை என்று தோன்றுகிறது. கலாநிதி சசங்கப்பெரேரா (கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்) சொல்வது போல ஒவ்வொரு புது வரவுகளையும் நாம் அங்கீகரிக்கும் பக்குவத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும். எழுத்துடன் வாசகனின் அறிவு மட்டத்தையோ அல்லது இலக்கியச் சூழ்நிலையையோ அனுசரித்து எழுத வேண்டுமென்று நண்பர் சமான் சொல்வதும் தவறில்லை. இத்தகைய கோடுகளை நாம் போட்டுக்கொண்டால் பன்மைத்துவம் நவீனம் என்பதை நாம் மறுப்பதாய்ப் போய்விடும். அதனால் வேலியில்லாத வெளிகளுக்குள் நிற்கவே விருப்பம்.

இலக்கியம் நாம் நினைப்பது போல மிக இலகுவாக விளக்குமாறு அமையவில்லை அது ஒரு சிக்கலான அமைப்புப் பெற்றது. இவ்வமைப்பில் இலக்கிய மொழியின் தன்மை இலக்கியத்தின் புனைவுப்பாங்கு, எவ்வித நடைமுறை நோக்கமும் அற்ற நிலை ஆகியவே இணைந்து நிற்கின்றன. இலக்கியகல்விக்குரிய முறையைச் சிந்திக்கும் போது, இவ்வியல்புகள் கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை குளேரியா சுந்தரமதி அவர்களின் அபிப்பிராயம் (இலக்கியக் கல்வியும் பகுப்பாய்வும் மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், 2001, பக்-198). இது நமது சிந்தனைக்கும் பொருந்துவதாகவே உள்ளது.

சுவைஞானின் அநுபவமே விமரிசனத்தின் பொருளாகின்றது. அதுவே படைப்பின் வடிவத்திற்குச் சமனாகின்றது. சுவைஞானிகள் பெறுகின்ற கல்வி, பட்டறிவு, பயிற்சி முதலியவை கலைப் படைப்புகளுக்கு வெவ்வேறுபட்ட விளக்கத்தை தரும். என அகவயத் திறனாய்வுபற்றிக் கலாநிதி சபா ஜெயராசா சொல்வதையும் நாம் கருத்திற் கொள்ளலாம். (கலை, இலக்கியக் கோட்பாடுகள், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை கொழும்பு, 1993, பக்கம்-02)

குறிப்பிட்ட படைப்பொன்றுக்குள் இயங்கும் வாசகன் படைப்புக்கு வெளியில் சென்று சுதந்திரமாக அபிப்பிராயம் சொல்வது போல, சற்று மறு விசாரணை செய்து கொள்வது பொருந்தும்.

பன்மைத்துவம்(pluralism), பல்கலாசாரம் (multi culturelism) என்றெல்லாம் வந்தபின்னர் வேலிபோட்டுக் கொண்டு நிற்க வேண்டியதில்லை என்று தோன்றுகிறது.

அமைப்பியல் கோட்பாடு தொடர்பான கட்டுரை சில இருக்கமான கலைச்சொற்களை கொண்டிருந்தது. மொழியியலுடன் (linguistic) தொடர்பான பல கலைச் சொற்களை கொண்டிருந்தன. நவீன திறனாய்வியலுடன் சில புதிய சொற்களையும் அது கொண்டிருந்தது. இதனால் கட்டுரையைப் புரிந்து கொள்வதில் இடர்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதற்காக இது பொருத்தமுடையதற்றுது என்றோ, மேதாவித்தனமானது என்றோ ஒதுக்கிவிடாமல், முடிந்தளவு தகவல் களைப்பெற்று, சூழலின் துணையுடன் விளங்கிக் கொள்ள முற்படுவது பொருந்தாதா? என் சிற்றறிவில் வந்த அக்கட்டுரையை புரிந்து கொள்வதில் நண்பர் பர்வீலுக்கும், சமாலுக்கும் சிக்கல் இருந்தால், சில மூல நூல்களை சொல்லலாம். கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தால் அவை மிகவும் பயனளிக்கும் என நம்புகிறேன். அல்லது நாம் தந்தும் உதவலாம்.

1. தமிழவன்(1982),
எர்ரக்சலிசம், சென்னை:
பாரிவேள் பதிப்பகம்

2. மனாளன். அ.அ.(1995),
இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியக்

கோட்பாடுகள் சென்னை:
உலகத்தமிழாராய்ச்சி
நிறுவனம்

3. மாக்ஸ்.அ.(1994),
உடைபடும் மௌனங்கள், கோவை:
விடியல் பதிப்பகம்

4. மாக்ஸ்.அ.(1997) உடைபடும்
புனிதங்கள், கோவை: விடியல்
பதிப்பகம்

5. முத்துமோகன்.ந.(1998),
அமைப்பியல் பின்னணியில்,
காவ்யா:பெங்களூர்.

6. ராஜ்கௌத்தமன்.(1992),
எண்பதுகளில் தமிழ்கலாசாரம்,
காவ்யா:பெங்களூர்

7. ஞானி (1994), படைப்பியல்
நோக்கில் தமிழ்
இலக்கியம், கோயம்புத்தூர்:
வைகறை வெளியீடு

8. பொற்கோ.((2001),
இலக்கிய வெளிச்சம்,
சென்னை:ஜந்நினைப்பதிப்பகம்

மிகவும் சினைகத் துடன் எழுதப்பட்ட இச்சிறு கட்டுரைக்கு எந்தப் பதில்களையோ, விளக்கங்களையோ நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. நமது மண்ணில் காத் திரமானதொரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதே பேரவா. அந்த அவா நிறைவடைந்தால் அதுவே போதும்.

புதமைப்பித்தனின் “ஒரு நாள் கழிந்தது” சிறுகதை தொடர்பாக எந்த இரண்டாம் கருத்தும் இல்லை. அதனால் அது காலத்தை வென்று நிற்க அதன் மொழியமைப்பு அல்லது எல்லோருக்கும் புரியும் விதத்தில் அது எழுதப்பட்டிருப்பதுதான் என்று கூற முடியாது.

அது காலத்தை வென்று நிற்பதற்கான வேறு காரணங்களும் உண்டு. ஒரு நாள் கழிந்தது கதையைப் போலவே “பொன்னகரம் துன்பக்கேணி”

கதைகளும் பலவாறு பேசப்பட்ட கதைகள். ஆனால் அவற்றின் மொழி நடை வெவ்வேறானது. ஜெயகாந்தனின் பிரதேச தமிழ் வழக்கு(Regional Dialect) சில நேரம் புரிவதில்லை என்பதற்காக அவருடைய கதைகளுக்கு இந்த மாதிரியான முத்திரையெல்லாம் குத்துவது நாகரீகமாகாது. அதேவேளை துன்பக்கேணி கதையின் உருவம், உள்ளடக்கம், மொழி என்பன ஏனையவற்றிலிருந்து சற்று மாற்றமானவை. சாதாரண வாசிப்பில் புரியாமலும் விடுவதுண்டு. அதற்காக நாம் எந்த முன்னிபந்தனையுமின்றி முத்திரை குத்தினால் முத்த உலகம் சிரிக்கும்.

ஒரு படைப்பு அதன் ஏதாவது ஒரு நிலையில் பார்க்கப்பட்டதும் விமர்சனம் சொல்ல முற்படுவது சிரமம். ஒரு வாசகன் துளாவிப்பார்க்க பல செய்திகள் உள்ளே இருக்கலாம். அமைப்பியல் வாதக்கட்டுரையைப் பொறுத்த வரையில் இருகுறித்தன்மை, ஒலியென்கள், தனிச்சொல், ஒலி வேறுபாடு குறி, குறிப்பான் போன்ற மொழியியல், இலக்கணச்சொற்கள் புரியாமற் போவதற்கு அல்லது கனதியாகத் தெரிவதற்கு காரணம் உண்மையில் குறிப்பிட்ட சொற்களுடன் அல்லது உள்ளீடுகளுடன் தொடர்பு, அநுபவம்தான். மேலே குறிப்பிட்ட நூல்களைப் படித்தால் ஓரளவாவது புரிந்து கொள்ளலாம்.

கவிதைத்துறை மாத் திரமன்றி திறனாய்வுத்துறையிலும் நண்பர் ஈடுபாடு காட்டி வருவது மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இன்னொரு தரம் அமைப்பியல் வாதம் தொடர்பாக கருத்துக்கேட்காமலிருப்பதையே விரும்புகிறோம். காத் திரமான, பன்மைத்தன்மையை விரிந்து கொண்ட, ஒற்றைத்தன்மை பொருண்மை கொள்ளாத விமர்சனங்களை வெகுவாக மதிக்கிறோம். பணிவோடு விடை பெறுகிறோம்.

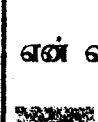
★ மண் சிறுகுகள் ★

எம்.எம்.எம். நகீபு
சாய்ந்த மருது

உன் பாதுச்சுவடுகள்
என்னைக்கண்டதும்
அழிந்து போயல்லவா
பறந்து விடுகிறது.

பொத்திப் பிடித்து
உன் பாதுச்சுவடுகளை
அள்ளும்
உனருக்கு தெரியாத
சின்னப்பள்ளை நான் !

எவ்வளவு அழகு
என் வீரல் கூண்டுள்ளிருந்து
உன் பாதுச்சுவடுகளின்
சிறகடிப்பில்
கொஞ்சமாய் உதரும்
மண் சிறுகுகள்....
உனக்குத் தெரியாது
என் கரம்
உன் பாதுச்சுவடுகளின்
எச்சத்தால் நனைவது.....

திறந்து விடமாட்டேன்
பொத்திய என் வீரல்
கூண்டினை
என்னைக்கண்டதும்
பறந்து விடும்
உன் பாதுச்சுவடுகள்.

எண்ணங்கள் எழுதிக்கொள்வது

அபு நவா

நாச்சியாதிவு

படிகள் 14 படித்தேன். எமது மாவட்டத்தின் கனதியானதும் காத்திரமுமான தமிழ் வெளியீடு பாராட்டுக்கள். அவ்விதத்தில் உள்ள சிறுகதையொன்றில் ஆசிரியைப் பாத் திரம் மிகக் கொடூரமாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. யதார்த்தத்தில் (விதிவிலக்காக) சிலர் இருக்கலாம். ஆயினும் உருவகப்படுத்தியிருக்கும் விதம் கதாசிரியர்:நம் நாட்டில் தம்மைத்தாமே உயர்வு என்று சுய பிரலாபம் செய்து கொண்டு திய திட்டமிடல்களையும். சதிகளையும் அரங்கேற்றும் பெண்களையும் திமீர் திமீர் எனக் குணம் மாறும் விசர்க் கதாபாத்திரங்களையும் கொண்ட தென்னிந்திய விசமத் தொலைத் தொடர்களை ஒளிபரப்பாக்கும் பக்கச்சார்பான ஒரு சக்தி அலைவரிசையில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது போல் தெரிகிறது. ▶

ந.வினோதன்
யாழ்ப்பாணம்.

முதலில் தங்களது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு பாராட்டுகள். உங்களது சஞ்சிகையை வாசிக்க முடியவில்லை. எனினும் நூல் விமர்சனப் பகுதியிலிருந்துதான் முகவரியைப் பெற்றுக் கொண்டேன். நான் யாழ்ப்பாணக்கழக மாணவன். அவ்வப்போது எழுதிவருகிறேன். தங்களது சஞ்சிகைக்கும் படைப்புகள் அனுப்புகிறேன். தரம் கண்டு பிரசுரிக்கவும். ▶

மோகனா

மஸ்கலிய

14வது இதழ் கிடைக்கப் பெற்றேன். முகப்பு வரிகள் அருமை. வாழ்க்கையில் எல்லோரும் அதிகம் தேடுவது அன்பும் அங்கீகாரமும் தான். வெளிப்படையாக தெரியாவிட்டாலும் மனதின் ஆழத்தில் மேடையிட்டு அமைந்திருப்பது இதுதான். கெகிராவ ஸஹானாவின் பிச்சைக்காரன் சிறுகதையதார்த்தத்தைப் பிரதிபலித்தது. வாழ்த்துக்கள். யூமா. வாசுகி உடனான செவ்வி பயனுடைய இலக்கியப் பதிர்வு. ▶

எம்.எஸ்.லதீப்
அருராதுரம்

படிகளின் தொடர் வருகையில் அநந்தமாகிவிட்டேன். கடந்த இதழுடன் முற்றுப்பெற்ற எம்.சீ.ஸ்மினின் தொடர் கட்டுரையை வாசித்ததன் பின்பு நவீன திறனாய்வு முயற்சிகள் தொடர்பாக அறிய முடிந்தது. எமது இலக்கியச்சூழலில் நிலவும் வறுமை நிலையை இது தணிக்கும் என நம்புகிறேன். ▶

அனார்
சாய்ந்தமருது

படிகள் இதழ்களை அனுப்பி வைத்தமைக்கு நன்றி. படிகள் 14ம் இதழின் அட்டைப்படம் முதற்தர சஞ்சிகை ஒன்றிற்கான அடையாளத்தைக் காட்டுகிறது. வாழ்த்துக்கள். 14ம் இதழில் மேமன் கவியின் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பெண்ணியல் தொடர்பான குறிப்புகள் மனங்கொள்ளத்தக்கன. (தொலைபேசி மூலம்) ▶

Moscow

FASHION CENTRE

மோஸ்கோ

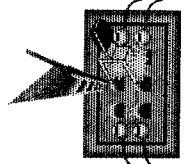
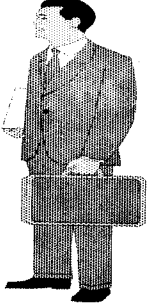
பெசன் சென்ட்ரர்

Wholesale & Retail dealers in
Cosmetic, Gift Items & Fancy Goods

10, 1st Step, New Public Market Complex,
Anuradhapura.

MOBILE : 077 3272565

Y.SAFRAN
Proprietor

FOR QUALITY PRINTING
**NEW WIMALI
PRINTERS**

ALL KIND OF PRINTING
WORKS

MOSQUE ROAD,
BANK SITE,
ANURADHAPURA.

TEL 025 2234692

**BUSINESS
ACCOUNT
BUREAU**

AUDITING &
ACCOUNTING

112,
SECOND FLOOR
MAIN STREET,
ANURADHAPURA.